

7 589

291-

T.k.

Cătauza

BIBLIOTECARULUI

20 DEC 1980

IUN 1982

W.

20 AUG 1973

~~110-1984~~

ianuarie • 1954

CALAUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLIKAȚIE A MINISTERULUI CULTURII DIN R. P. R.

CUPRINSUL

	<u>pag.</u>
Să ridicăm la un nivel mai înalt consfăturile cu cititorii	1
Să dăm avânt răspândirii cunoștințelor agrotehnice	5
Biblioteci raionale și sătești	
Biblioteca raională din Târgoviște în sprijinul bibliotecilor dela sate în perioada lunilor de iarnă	9
Cartea la cititori	12
Biblioteci regionale	
Intocmirea listelor bibliografice de recomandare în biblioteca noastră	15
Din experiența bibliotecilor sovietice	
Popularizarea materialelor bibliografice în rândurile cititorilor	19
Despre catalogul sistematic	23
Organizarea fondului de cărți și a cataloagelor	
Munca bibliotecii pentru buna organizare și folosire a colecțiilor de ziare și reviste	27
Pregătirea cadrelor de bibliotecari	
În ajutorul calificării bibliotecarilor	31
Din activitatea bibliotecilor sindicale	
Schimb de experiență organizat de Comitetul Central al Sindicatului C.F.R.	35
Cartea în Italia	38
Din corespondențele noastre	41
Bibliografie	45

Să ridicăm la un nivel mai înalt consfătuirile cu cititorii

Bibliotecile din țara noastră au înregistrat succese importante în munca pentru popularizarea cărților și atragerea cititorilor. Aceasta se datorește în mare măsură folosirii pe scară din ce în ce mai largă a unor metode avansate în munca de masă. Expozițiile de cărți, recenzii, serile literare, au devenit astăzi metode de muncă folosite de majoritatea bibliotecilor.

Una din metodele care a dat rezultate deosebit de frumoase este consfătuirea cu cititorii. Ea reprezintă o metodă mai avansată prin faptul că necesită o muncă susținută pentru popularizarea cărții în rândurile cititorilor care iau parte la discuții. Bine pregătite și organizate, consfătuirile cu cititorii contribuie la atragerea atenției acestora asupra celor mai valoroase lucrări, la dezvoltarea gustului lor pentru studii individuale.

Concursul între bibliotecile regionale și raionale desfășurat între 23 August 1952—23 August 1953, a fost un bun prilej pentru extinderea și generalizarea consfătuirilor cu cititorii. Multe biblioteci regionale și raionale cum sunt cele din Galați, Iași, Capitală, Pitești, Roman ș. a., au reușit să obțină succese însemnate în munca lor, utilizând această metodă.

O inițiativă bună a avut biblioteca raională din Petroșani care a organizat consfătuiri cu cititorii asupra cărților tehnice și de producție, în întreprinderile din localitate. Rezultatul acestor acțiuni s'a oglindit în creșterea numărului de cititori muncitori, a numărului de cărți tehnice și de producție citite, precum și în aplicarea unor metode noi de muncă descrise în cărțile prezentate la consfătuiri. Așa, de pildă, în urma consfătuirii asupra cărții „Graficul ciclic, metoda de bază pentru o înaltă productivitate în munca minerilor” unii dintre cei prezenți, ca stahanovistul Croitoru Gh. ș. a. au început să lucreze după această metodă.

Cu toate rezultatele obținute până acum trebuie arătat totuși că mai există deficiențe în organizarea consfătuirilor cu cititorii. De multe ori bibliotecile se ocupă mai mult de numărul consfătuirilor, neglijând tocmai ceea ce este mai esențial, conținutul lor. Această lipsă s'a relevat la multe biblioteci, care în goană după cifre cât mai umflalte au organizat în grabă consfătuiri cu cititorii, fără a se mai interesa de buna lor pregătire. Așa a făcut, de pildă, biblioteca raională din Răcari când a organizat consfătuirea cu cititorii asupra romanului „Secerișul” de Galina Nicolaeva. Tov. Mihalache Aneta, bibliotecar șef, n'a desfășurat în prealabil o muncă susținută de popularizare a cărții și de mobilizare a cititorilor. Fără îndoială că din această pricină, consfătuirea nu s'a bucurat de prezența unui mare număr de cititori, iar la discuții s'au înscris puțini dintre ei. Acelaș lucru se întâmplă cu unele consfătuiri organizate la sate de către bi-

bliotecile regionale sau raionale. Biblioteca raională Snagov, de pildă, și-a propus să organizeze o consfătuire cu cititorii în comuna Gruiu. Nepreocupându-se însă de pregătirea și organizarea ei, consfătuirea a trebuit să fie amânată.

Succesul oricărei consfătuiri cu cititorii depinde de felul în care bibliotecarii iau din timp măsurile necesare bunei lor organizări și veghează îndeaproape la îndeplinirea lor. Experiența dovedește însă că unele biblioteci nu se preocupă să întocmească din timp un plan pe baza căruia să ducă munca de pregătire a consfătuirii. Aceasta face ca în locul unei activități susținute de masă cu cititorii, bibliotecile să folosească diferite mijloace pentru a strânge un auditoriu cât mai mare în ziua consfătuirii. Ele recurg de multe ori, în ultimul moment, la ajutorul organizațiilor de masă pentru a le asigura mobilizarea în ziua respectivă, reușind astfel să strângă un auditoriu destul de numeros. Însă aceasta nu este suficient. Pentru a avea rezultate bune trebuie ca auditoriul să fie alcătuit din oameni care în prealabil au citit cartea ce se discută, cunosc problemele ei principale pentru a putea participa activ la discuții. Ori, în acest caz, auditoriul se compune din vizitatori întâmplători, în rândul cărora biblioteca nu a dus niciun fel de muncă. O asemenea acțiune poate fi denumită o recenzie, nu însă o consfătuire cu cititorii.

O condiție principală pentru a atrage din timp atenția maselor de cititori asupra consfătuirii este desășurarea din timp a unei largi munci de popularizare a cărții. În acest scop, se întocmesc vitrine în care este expusă cartea respectivă și recenziile ei, articole la gazetele de stradă și de perete din instituție, panouri și afișuri în presa locală. Multe biblioteci subapreciază munca de popularizare a cărților. Așa s'a întâmplat la consfătuirea organizată de biblioteca regională din Deva, asupra romanului „Oameni la volan” de Răbacov. Biblioteca a dus o muncă slabă de popularizare a consfătuirii, ceea ce s'a reflectat în participarea slabă a cititorilor la această acțiune.

Lucrul cel mai important în buna organizare a unei consfătuiri este munca de antrenare a cititorilor în lectura cărții și a pregătirii lor pentru discuții. De obicei, în bibliotecile noastre se organizează, în acest scop, cercuri de citit. Numărul lor variază după numărul cititorilor antrenați să participe. Ele se organizează la sediul bibliotecii și în diferite instituții și întreprinderi din oraș. Activitatea lor constă din citiri în colectiv efectuate după un plan întocmit din timp. Planul cuprinde data, locul, precum și numărul citirilor, care depinde de volumul cărții. Alunci când cartea este prea voluminoasă și nu poate fi citită în întregime se citesc fragmentele cele mai reprezentative care scot în evidență problemele ei principale. După fiecare lectură se discută în cadrul cercului problemele ce se desprind din fragmentul respectiv, legându-se cele citite de viața și specificul locului.

În multe biblioteci se acordă atenție și cititorilor care doresc să citească cartea individual. Aceștia le sunt puse la dispoziție cărțile.

In general însă, multe biblioteci neglijează să ducă o muncă aprofundată cu cititorii pentru antrenarea lor în lectura cărții și a pregătirii pentru discuții.

Pregătind în grabă consfăturile, ele nu mai organizează cercuri de citit și acordă toată atenția numai unui anumit număr de cititori care urmează să ia cuvântul la consfătuire. Numai aceștia sunt aprovizionați cu cărți și li se dau consultații în vederea redactării expunerilor lor. Aceasta nu este însă suficient pentru a asigura succesul unei consfătuiri. O consfătuire presupune o largă participare la discuții. În acest scop este necesar ca un număr cât mai mare de cititori, să ia parte la discuții — pe baza cunoașterii temeinice a cărții și a problemelor cuprinse în ea. Deaceia va trebui să se pună la dispoziția întregii mase a cititorilor, cărțile respective, însoțite de recenzile apărute în presă sau în diferite reviste. Deasemeni se pot organiza consultații în cadrul cărora se vor discuta cu cititorii conținutul cărții și problemele principale ce se desprind din lectura ei.

Antrenarea și pregătirea cititorilor, participarea lor la consfătuire este condiționată și de cartea ce urmează a fi discutată. Bibliotecarii vor reuși să asigure o bună desfășurare a consfătuirii dacă se vor orienta just în alegerea cărții. La alegerea ei, bibliotecarii trebuie să țină seama ca ea să fie legată de problemele actuale, de specificul localității respective, pentru ca cititorii să poată aplica în munca lor învățăturile ce se desprind din lectura cărții. Bibliotecarii trebuie să aibă în vedere și nivelul cititorilor care frecventează biblioteca, să aibă grijă de a alege cărți accesibile înțelegerii acestora. De cartea aleasă depinde stabilirea duratei pregătirilor. Bibliotecarii trebuie să stabilească consfătuirea la o dată când se vor putea termina toate pregătirile pentru popularizarea cărții și citirea ei de către un număr mare de cititori. Odată cu alegerea cărții, bibliotecarii trebuie să se îngrijească de procurarea unui număr suficient de exemplare din cartea propusă pentru consfătuire, căutând ca ele să ajungă cât mai repede în mâinile cititorilor. Dacă biblioteca nu și le va putea procura dela colectură, va putea apela la ajutorul celorlalte biblioteci din oraș.

Scopul consfătuirii, îndrumarea discuțiilor, depind în mare măsură și de felul cum este pregătită expunerea introductivă. Cel ce face expunerea — pregătit și el din timp — trebuie să facă o caracterizare a conținutului cărții, legată de problemele actuale, de sarcinile ce stau în fața oamenilor muncii. În felul acesta se va înlătura lipsa observată la multe consfătuiri, când discuțiile purtate de cititori au avut un caracter general, nefiind cu nimic legate de problemele dezbătute, așa cum s'a întâmplat la consfătuirea organizată de biblioteca raională Călărași, asupra romanului „Zorile” de Lăptev.

Discuțiile purtate la consfătuire ajută și scriitorilor și editurilor, la cunoașterea părerilor, sugestiilor și criticilor cititorilor asupra operelor discutate. Deaceia este bine ca acolo unde se poate, să fie invitați înșiși autorii pentru a lua parte la consfătuire. Așa a procedat biblio-

leca regională Arad cu prilejul consfătuirii cu cititorii asupra romanului „Marea pregătire”, la care a participat autorul Al. Jar. Acesta a arătat că discuțiile purtate îl vor ajuta mult la îmbunătățirea conținutului romanului său la viitoarele ediții.

Având în vedere importanța și rolul consfătuirilor în munca de popularizare a cărților este bine ca bibliotecile să organizeze consfătuiri cu cititorii nu numai asupra operelor literare, dar și asupra celor de literatură politică, social-economice, tehnice sau agro-zootehnice. Antrenarea specialiștilor în munca de pregătire a unor asemenea consfătuiri contribuie la buna lor desfășurare. În ziua consfătuirii este bine ca bibliotecile să organizeze expoziții închinăte autorului cărții sau temei tratate. Acest lucru ajută cititorilor să cunoască mai bine întreaga operă a scriitorului sau să le atragă atenția și asupra altor lucrări ce pot fi citite în legătură cu tema cărții ce se discută la consfătuire. Trebuie urmat exemplul Bibliotecii Centrale Universitare din București, care, organizând o consfătuire asupra cărții „Reportaj cu ștreangul de gât” de Julius Fucik, a întocmit cu acest prilej două expoziții: una închinată vieții și operei autorului ei și o alta pe tema „Cartea, armă de luptă pentru pace”.

Consfătuirile cu cititorii nu trebuie privite, așa cum fac unii bibliotecari, ca o acțiune „în sine”, ci ca o metodă ce ajută la popularizarea cărților. De aceea bibliotecarii vor trebui să urmărească rezultatele practice obținute în urma unei consfătuirii, să vadă câți cititori noi veniți la bibliotecă, dacă cartea dezbătută este cerută, în ce măsură învățămintele însușite din cărți sunt traduse în munca de zi cu zi a celor prezenți la consfătuire.

Bine pregătite și organizate, consfătuirile cu cititorii ajută la ridicarea întregii activități a bibliotecarilor. Bibliotecarii trebuie să se preocupe nu de organizarea unui număr cât mai mare de consfătuiri, ci de conținutul lor, străduindu-se să le ridice la un nivel înalt. Desfășurarea unei largi activități de masă în rândurile cititorilor, ca și înfăptuirea în bune condițiuni a tuturor măsurilor necesare pregătirii și organizării unei consfătuirii cere formarea unui colectiv de pregătire. Acest colectiv va cuprinde în afara personalului bibliotecii, reprezentanți ai organizațiilor de masă, ai secției de învățământ, ai presei locale și pe cei mai buni cititori. În orașele unde există filiale ale Uniunii Scriitorilor sau cenacluri literare se va căuta să fie atrași în colectiv și reprezentanții acestora.

Aplicând în munca lor de zi cu zi sugestiile de mai sus, bibliotecarii vor reuși să îmbunătățească simțitor calitatea consfătuirilor cu cititorii.

Folosind experiența câștigată până astăzi, controlând îndeaproape îndeplinirea măsurilor luate, bibliotecarii vor reuși să ridice la un nivel mai înalt consfătuirile cu cititorii, să facă ca acestea să devină un mijloc important de strângere a legăturilor cu masele de cititori, de atragere a unor mase cât mai largi spre bibliotecă.

Să dăm avânt răspândirii cunoștințelor agrotehnice.

Câteva cărți și broșuri despre buna îngrijire a terenurilor de cultură

Răspândirea cunoștințelor agrotehnice în masele de țărani muncitori cu ajutorul cărților, constituie una din sarcinile cele mai de seamă.

În articolul de față ne vom opri asupra câtorva cărți și broșuri care arată cum pot fi întrebuințate terenurile agricole în vederea menținerii și sporirii fertilității lor, precum și măsurile ce se aplică înainte și după semănat inclusiv selecționarea și îngrijirea semințelor.

Cunoașterea structurii solului, a particularităților sale, sunt necesare în vederea alegerii măsurilor ce trebuie luate pentru a-l îngriji și a-l feri să piardă însușirile roditoare. În volumul lui N. A. Cacinschi „*Solul, însușirile și viața lui*” (Editura Agro-Silvică de Stat, București, 1953) vom găsi răspuns la multe întrebări ce se pun în legătură cu structura solului și vom învăța cum poate fi deosebit un anume sol față de altul, să cunoaștem care din ele prezintă avantajii pentru un anumit fel de cultură și ce îngrijiri sunt necesare ca să se poată asigura cele mai mari recolte. În carte se tratează despre trecutul pământului, despre primele pământuri cultivabile, despre diferitele însușiri ale solurilor și despre împărțirea solurilor în zone, cărora le corespund și anumite culturi specifice. Cartea e scrisă într-un stil ușor și se adresează nu numai specialiștilor care vor să studieze

problema solului, ci și începătorilor, tinerilor naturaliști și țăranilor muncitori care vor să-și îmbogățească cunoștințele despre problemele de structură a solului.

A feri pământul de distrugere este una din sarcinile importante ale fiecărui om care-și duce munca pe ogoare. Nenumărate sunt cauzele care duc la sărăcirea substanțelor din pământ și care reduc puterea lui de fertilitate. Despre lupta ce trebuie dusă pentru a feri pământul de distrugere, se ocupă broșura „*Cum să ferim pământul arabic de distrugere*” (Editura de Stat, București, 1951). Ea expune cauzele care fac ca pământul să fie distrus de apă sau de vânt și să ajungă sărac în substanțele hrănitoare de care au nevoie plantele cultivate, făcând imposibilă orice cultură, mai ales în terenurile de coastă, unde pământul este spălat din cauza ploilor. În același timp, broșura arată care sunt mijloacele de luptă împotriva acestui neajuns. Unul din acestea este plantarea de pomi care formează rețele de protecție, atât împotriva apei provenită din ploile repezi, cât și împotriva vânturilor uscate și calde din primăvară și vară. Broșura va ajuta foarte mult pe cei ce vor să redea pământurilor sterpe însușirile arabile necesare agriculturii.

În broșura „*Eroziunea solului*” (Editura de Stat pentru Literatură Științifică și Didactică, București,

1951) găsim expusă în mod științific această problemă.

Autorul arată că refacerea pământurilor distruse este posibilă numai în condițiile agriculturii socialiste. În acest scop el arată că plantarea de

pomi de protecție, aplicarea sistematică de asolamente, lucrarea rațională a solului, îngrășarea lui potrivit cu prescripțiile agrotehnice noi, irigații, etc. sunt măsuri care pot duce la refacerea pământurilor degradate. De asemenea sunt descrise măsurile principale ce trebuie luate pentru a preîntâmpina cauzele care duc la distrugerea pământurilor, măsuri care au în același timp scopul de a menține fertilitatea și o largă capacitate de producție a solului.

Una din cauzele care duc la sărăcirea solului este formarea de crustă pe suprafața lui. Cartea „Crusta solului și combaterea ei” de A. I. Caspirov (Editura Agro-Silvică de Stat București, 1953) se ocupă de acest fenomen. Ea ne învață cum să luptăm pentru a asigura fertilitatea solului, ferindu-l de tot felul de stricăciuni la care-l supun repetarea de culturi fără un plan rațional, ploile care înămolesc terenurile sau le spală și le fărâmițează și, în sfârșit, vânturile calde și uscate care

usucă pământul. Autorul acestei cărți arată că din observațiile făcute pe câmpuri colhoznice s'a văzut că puterea de încolțire a plantelor este mult mai redusă acolo unde, după ploi abundente, pământul se înămoleşte, se usucă și formează ceea ce se cheamă crusta solului. Această crustă aduce după sine nenumărate neajunsuri, cum ar fi favorizarea răspândirii buruienilor, reducerea procentului de umiditate necesar creșterii și dezvoltării plantelor și altele care provoacă reducerea cantitativă și calitativă a recoltelor. Studiind procesul de formare a crustelor, autorul stabilește măsurile pentru prevenirea și înlăturarea lor. El indică, în acest scop, folosirea rațională a lucrărilor mecanice de câmp în condiții corespunzătoare structurii solului respectiv. Ca măsuri de bază, recomandă semănarea de ierburi perene în asolament, care îmbunătățesc structura solului, ferindu-l de avarii, precum și grăparea la timp a semănturilor. Procedeele expuse în această carte pot fi folosite cu mult succes și în agricultura noastră, dacă se țin seama de condițiile specifice ale fiecărui sol la care sunt adaptate.

În lucrarea lui L. I. Ladâghin „Ingrășarea culturilor agricole în regiunile de stepă și silvo-stepă” (Editura Agro-Silvică de Stat București, 1953) găsim expuse principiile sistemului de

îngrășare cu îngrășăminte locale și minerale a terenurilor de cultură și eficacitatea lor asupra recoltelor. Aceste principii, arată autorul, sunt rezultatul unor îndelungate cercetări ale oamenilor de știință ruși și sovietici și a unor experiențe făcute în institutelor și fermele agricole în sovhozurile și colhozurile din U.R.S.S. Noile principii stabilite de savanții sovietici constituie o demascare a teoriilor pretenșilor „învățați” reacționari, după care fertilitatea solului ar fi în continuă scădere. Autorul demonstrează pe baze de date că prin forma socialistă a culturii solului se poate asigura ridicarea necontenită a fertilității solului și a capacității sale de producție. În acest scop se recomandă folosirea îngrășămintelor organice și minerale, a microîngrășămintelor cu conținut de bor și mangan, a îngrășămintelor bacteriene cu nitragin și azotogen, care se pot prepara chiar în gospodării prin măcinarea rădăcinilor uscate, precum și a adaosurilor de var și gips, când e cazul să se înlăture aciditatea dăunătoare a plantelor. Un capitol al lucrării este con-

extinse și în țara noastră pe scară mare.

Pentru marea masă a cititorilor țărani muncitori se poate recomanda în aceeași problemă broșura „Nutriția plantelor și îngrășămintele” (Editura

sacral diferitelor procedee de aplicare a îngrășămintelor și eficacitatea pe care o au anumite culturi: ierburi perene, grâu, mei, cartofi, etc. Cartea generalizează experiența unor procedee agrotehnice care au început să fie

de Stat pentru Literatură Științifică, București, 1952) scrisă de prof. A. C. Sestacov, I. V. Gulechin și A. V. Pefersburgschi. Această lucrare lămu-rește în ce măsură pot fi influențate recoltele prin hrănirea artificială a plantelor cu ajutorul a diferite îngrășămin-te bogate în azot, fosfor, potasiu, calciu, magneziu, sulf, fier, etc. Asigura-reea plantelor cu aceste elemente oferă posibilitatea unor recolte mari și de bună calitate. Autorii arată rezulta-tele bune pe care le-au obținut colho-zurile fruntașe prin valorificarea gu-noaielor din gospodării și folosirea lor ca îngrășăminte. O altă lucrare în acest gen este „Ingrășămintele și aplicarea lor” de prof. N. S. Avdonin (Editura de Stat pentru Literatură Științifică, București, 1952). Autorul insistă în deosebi asupra modului de preparare a îngrășămintelor locale care, precum este gunoii de grajd, conțin majori-tatea substanțelor nutritive necesare plantelor pentru buna lor dezvoltare și contribuie totodată la îmbunătățirea ca-lității structurii solului. Sunt descrise procedeele de colectare și de conser-

vare a îngrășămintelor pe ogoare, problemă asupra căreia sunt prezentate date în raport cu solul și culturile respective.

Aplicarea unor metode agrotehnice înaintate trebuie să fie permanent legată de lupta împotriva plantelor parazitare, care aduc mari pagube agriculturii. În regulile minime agrotehnice, stârpirea buruienilor ocupă un loc de seamă. În lucrarea „*Buruienile și combaterea lor*” de prof. N. S. Socolov (Editura de Stat pentru Literatură Științifică, București, 1952) sunt arătate condițiile care favorizează răspândirea buruienilor pe câmpurile agricole. El stabilește două grupe de buruieni — buruieni anuale și perene — dintre care unele sunt extrem de periculoase, ca de pildă pirul târîtor care se află la o adâncime de 1-1,5 cm. în pământ și se caracterizează printr-o mare putere de creștere și de rezistență, în dauna plantelor cultivate. Broșura descrie diferite mijloace de combatere a buruienilor pe baza studiilor oamenilor de știință. Între acestea este metoda așa zisă de provocare, adică favorizarea incolțirii buruienilor pe un câmp destinat unei culturi raționale, pentru a putea fi distruse radical, înainte de începerea culturii, printr-o arătură adâncă. Altă metodă de luptă este desmiriștitul, urmat de o arătură adâncă. Sunt descrise de asemenea metodele de combatere a buruienilor ce cresc între semănături. Dar odală cu distrugerea buruienilor, sunt necesare și măsuri pentru a împiedica o nouă incolțire suplimentară a semințelor, ceea ce va opri apariția buruienilor pe ogoare.

O carte folositoare tuturor oamenilor muncii din sectorul agricol este „*Sfaturi pentru cultura plantelor*” (Editura Agro-Silvică de Stat București 1953). Ea constituie o adevărată călăuză a muncitorilor de pe ogoare, în

toate domeniile muncii lor. Cartea cuprinde cunoștințe de bază despre componența diferitelor soluri din țara noastră, arătând cum pot fi ferite de distrugere și cum poate fi ridicată puterea lor de fertilitate. Cartea acordă o deosebită importanță problemei asolamentelor, scoțând în evidență importanța acestora în lupta pentru recolte bogate, prin descrierea a diferite categorii și metode de asolament. Prețioase îndrumări sunt date în vederea efectuării la timp și în bune condiții a diferitelor lucrări de câmp, reliefind superioritatea lucrărilor mecanizate față de mijloacele manuale. În capitolele următoare sunt arătate regulile agrotehnice ce se aplică pentru îngrășarea câmpului, apoi măsurile pentru semănat. Sunt descrise metodele de ierovizare a semințelor și felul cum se face tratamentul lor termic, polenizarea artificială, lupta împotriva buruienilor și împotriva secetei. În această privință sunt interesante metodele preconizate de agrotehnica avansată și anume reținerea zăpezii pe câmp, facerea de arături adânci, grăpatul timpuriu, așezarea de obstacole împotriva vânturilor și altele. Țăranii muncitori vor găsi în această carte reguli agrotehnice pentru tot felul de plante care intră în planul lor de cultură, cum sunt diferitele grâne, leguminoase, păioasele de noțet, plante uleioase, plante textile, cartofi, etc. Cartea „*Sfaturi pentru cultura plantelor*” prin varietatea problemelor ce le tratează, dela semănatul plantelor până la recoltare, constituie un ajutor de seamă pentru cei care vor să-și îmbogățească cunoștințele agrotehnice.

Să sprijinim pe țăranii muncitori și să le dăm tot concursul printr-o largă și temeinică difuzare de cărți agrotehnice, cu ajutorul cărora ei să poată ridica nivelul muncii lor, dând țării recolte îmbelșugate și de cea mai bună calitate.

BIBLIOTECI raionale satești

Biblioteca raională din Târgoviște în sprijinul bibliotecilor dela sate în perioada lunilor de iarnă

NICOARA ELENA
bibliotecar șef

Pentru deservirea cu cărți a cititorilor din satele raionului Târgoviște funcționează 3 biblioteci satești, 59 biblioteci ale căminelor culturale, 12 biblioteci pe lângă casele de citit, 2 biblioteci la colțurile roșii a G.A.C. și o bibliotecă la S.M.T.

Încă dela înființarea ei, biblioteca raională din Târgoviște, în afară de munca de deservire a cititorilor din oraș, a fost preocupată de îndrumarea și sprijinirea bibliotecilor dela sate.

O grijă deosebită a fost acordată îndrumării și sprijinirii bibliotecilor satești înființate în cursul anului 1953, pentru ca acestea să devină centre de popularizare și difuzare a cărților la sate. În acest scop, a fost organizată la biblioteca raională un curs de 10 zile pentru pregătirea cadrelor de bibliotecari satești. La acest curs am căutat să ajutăm pe fiecare bibliotecar să-și însușească cele mai bune și mai potrivite metode de muncă. Așa, de pildă, pentru biblioteca satească din Băleni-Români, comună cu specific agricol, și în care se găsește și o gospodărie agricolă colectivă, am avut în vedere sarcina importantă ce revine bibliotecarului pentru larga popularizare și difuzare a cărților legate de problema transformării socialiste a agriculturii, a cărților care să ajute pe cititori la însușirea și aplicarea metodelor înain-

tate de muncă și obținerea de recolte bogate.

Responsabila bibliotecii satești din comuna Bucșani, aflată într'un sector petrolifer, a fost îndrumată, deosebi, să lucreze în strânsă colaborare cu bibliotecile cluburilor sindicatelor locale. Tot astfel, ținând seama că biblioteca satească din Voinești, din regiunea de deal a raionului, deservește o comună în care ocupația principală a locuitorilor o constituie pomicultura și creșterea vitelor, iar așezările locuitorilor sunt răspândite la mare distanță de bibliotecă, am recomandat să se organizeze cât mai multe cercuri de citit, precum și distribuirea cărților la locuințele țăranilor muncitori.

În afară de aceasta, noi am urmărit îndeaproape activitatea bibliotecilor satești, îndrumându-le asupra metodelor pe care trebuie să le folosească pentru sprijinirea celorlalte biblioteci din raza lor de activitate. Deasemeni, pentru extinderea și generalizarea celor mai bune metode de muncă folosite de bibliotecile satești, la bibliotecile căminelor culturale, a caselor de citit și la bibliotecile din G.A.C., am organizat seminarii pe centre de comună unde bibliotecarii au expus aspecte din munca lor. Așa, de pildă, cu prilejul unui asemenea seminar, bibliotecarul Miriță Ion, dela biblioteca satească din Voinești, a

arătat cum prin folosirea metodei distribuirii cărților din casă în casă, a reușit să atragă noi cititori la bibliotecă. Această metodă a fost însușită de numeroși bibliotecari.

Prin generalizarea experienței bibliotecilor sătești, am ajutat la îmbunătățirea activității unor biblioteci dela sate din raionul nostru. De exemplu, o simțitoare îmbunătățire a muncii cu cartea s'a înregistrat în ultimul timp la bibliotecile căminelor culturale Aninoasa, Bărbuleț, Răzvadul de Jos, Dobra și Gheboiaia, care înainte aveau o activitate mai slabă.

În deplasările noastre, noi am căutat să venim mai ales în ajutorul bibliotecilor cu activitate mai slabă. Colectivul nostru a dus o intensă muncă de îndrumare a bibliotecarilor colțurilor roșii ale G.A.C., organizând recenzii de cărți. Așa, de pildă, la G.A.C. „Victoria Socialismului” din Văcărești, am organizat recenzia cărților „Pământ destelenit” de M. Solohov, „Secerișul” de Galina Nicolaeva, care au avut ca rezultat atragerea unui mare număr de colecțiviști la bibliotecă și la trezirea interesului lor pentru carte.

Deși în munca de îndrumare și sprijinire a bibliotecilor dela sate noi am obținut unele rezultate pozitive, toluși activitatea unora din ele nu a reușit încă să satisfacă cerințele culturale mereu crescânde ale oamenilor muncii dela sate. Unele biblioteci ca cele ale căminelor culturale din comunele Nucet, Ocnița, ș. a. duc o activitate care lasă de dorit. Bibliotecarii ca Dobrescu Constantin dela Ocnița, țin biblioteca închisă zile întregi. Aceasta se datorește și dezinteresului arătat de sfaturile populare respective, care nu controlează și nu îndrumază activitatea acestor biblioteci.

Pentru perioada lunilor de iarnă, care constituie un minunat prilej de intensificare a muncii cu cartea la sate, colectivul bibliotecii noastre și-a propus să urmărească mai îndeaproape munca de îndrumare și

sprijinire a bibliotecilor din raion. Ținând seama de sarcinile politice și economice care stau în fața regiunii și raionului nostru, am întocmit un plan de muncă pe întreaga perioadă a lunilor de iarnă.

Seminarul raional din luna Noiembrie cu directorii căminelor culturale și cu bibliotecarii din raion ne-a dat prilejul să ne orientăm în mod just în vederea îmbunătățirii muncii noastre. Așa, de pildă, din dările de seamă prezentate de către biblioteca sătească din Voinești și biblioteca căminului cultural din Aninoasa, am văzut cât de importantă este buna organizare a cercurilor de citit pentru atragerea țărănimii muncitoare la bibliotecă. Din cele expuse de alți bibliotecari, am luat cunoștință de greutățile și lipsurile care există în activitatea multora din bibliotecile dela sate și am putut studia măsurile ce se impun pentru lichidarea lor în lunile care urmează.

De mare folos ne-au fost sugestiile și propunerile pe care le-au făcut participanții la seminar. Tov. Radu Constantin, bibliotecarul căminului cultural din Ungureni, care a organizat patru noi cercuri de citit în comuna sa, a solicitat sprijinul bibliotecii raionale pentru organizarea unei consfătuiri cu cititorii asupra romanului „Pământ destelenit” de M. Solohov.

Tov. Olteanu Gh., dela biblioteca sătească din comuna Băleni-Români, a remarcat lipsa cărților de literatură politică și agrotehnică din unele biblioteci dela sate. El a arătat că aceste cărți sunt foarte necesare cursanților încadrați în învățământul politic și în cercurile agro-zootehnice și a cerut ca biblioteca raională să se ocupe mai atent de această problemă. Biblioteca căminului cultural din Aninoasa, a propus ca biblioteca raională să organizeze biblioteci mobile în sate și cătune mai populate ca Săteni, Mogoșești, Ciogoiești, etc. care se află la distanțe mari de bibliotecile căminelor culturale și ca-

Deservirea cititorilor la
biblioteca raională Târgoviște.

selor de citit din comună, în perioada de iarnă deplasarea cititorilor din aceste sate la bibliotecă devenind foarte anevoioasă.

Pe baza centralizării propunerilor și sugestiilor, în lumina realizărilor și lipsurilor constatate, biblioteca raională din Târgoviște și-a putut fixa principalele sarcini ce-i revin în munca de îndrumare a bibliotecilor în anul viitor și în special în perioada lunilor de iarnă.

Una din problemele principale, a constituit-o îmbogățirea bibliotecilor dela sate cu cărțile necesare cititorilor, legate de specificul de muncă respectiv și care nu se află în aceste biblioteci. Pentru îndeplinirea acestui obiectiv, noi ne-am propus să trimitem pe teren biblioteci mobile. Astfel am trimis 6 biblioteci mobile cu cărți legate de problema transformării socialiste a agriculturii. La alcătuirea lor s'a avut în vedere în primul rând comune ca Băleni-Sârbi, Văcărești, Colanu, unde țărani muncitori au pus bazele muncii în colectiv prin crearea de gospodării agricole colective și întovărășiri agricole de tip T.O.Z., sau comune ca Dobra, Gheboiaia, Ungureni, unde funcționează cercuri agrotehnice. Alte 3 biblioteci mobile cu cărți care ajută la combaterea misticismului și a superstițiilor, au fost trimise bi-

bliotecilor căminelor culturale din Viforâta și Gorgota, unde s'a simțit nevoia să se intensifice lupta împotriva prejudecăților. Deasemeni 10 biblioteci mobile, cuprinzând fiecare aproximativ 100 exemplare din cărți de literatură politică și agrotehnică, au fost trimise unor sate și cătune ca Ractu, Mogoșești, situate departe de bibliotecile căminelor culturale. Ele au fost încredințate celor mai buni cititori din localitate, recomandați de bibliotecile căminelor culturale și de sfatul popular comunal. Așa, de pildă, biblioteca din Mogoșești a fost predată țaranului muncitor Constantin Ion.

Pentru înprosperarea regulată a bibliotecilor mobile și pentru crearea altora noi la cererea bibliotecarilor, colectivul bibliotecii noastre se va îngriji de înprosperarea fondului mobil al bibliotecii, care în momentul de față nu cuprinde cele mai importante titluri legate de problemele ce interesează pe cititorii bibliotecilor din raion.

În scopul îndrumării bibliotecarilor dela sate, în perioada lunilor de iarnă am întocmit trei liste de recomandare pe teme „Gospodăria agricolă colectivă, izvor de bunăstare și belșug”, „Să combatem misticismul și superstițiile, rod al neștiinței”.

„Să ne însușim metodele înaintate de muncă pentru creșterea producției și productivității muncii”. Această din urmă listă, am pregătit-o pentru bibliotecile din regiunea petroliferă. Totodată, pentru o mai bună folosire, fiecare listă a fost însoțită de scurte îndrumări metodice.

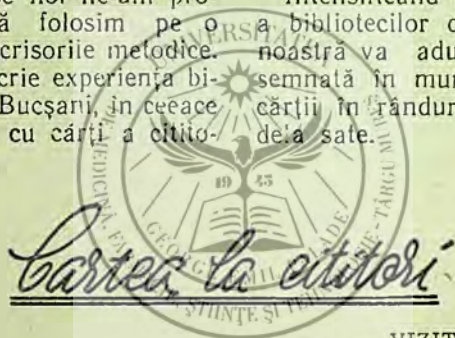
În centrul preocupărilor noastre, în perioada lunilor de iarnă, stă sprijinirea și îndrumarea cercurilor de citit. În acest scop am întocmit planuri de lectură pe diferite teme, care oglindesc specificul de muncă al satului respectiv. Astfel, pentru cercurile de citit din satele de deal, am recomandat o serie de cărți care înfățișează metode de creșterea animalelor și de pomicultură.

Pentru generalizarea experienței bibliotecilor fruntașe noi ne-am propus deasemeni să folosim pe o scară mai largă scrisoriile metodice. Una din ele va descrie experiența bibliotecii sătești din Bucșani, în ceea ce privește deservirea cu cărți a citito-

rilor la domiciliu. A doua scrisoare va populariza experiența bibliotecii căminului cultural din Aninoasa, una din cele mai bune biblioteci din raion, atât în ceea ce privește organizarea muncii de informare a țărânimii muncitoare, cât și în ce privește buna folosire a bibliotecilor mobile.

În perioada de iarnă, noi vom intensifica munca de îndrumare pe teren, organizând manifestări de masă în cadrul unor biblioteci din raion. În acest scop, împreună cu activiștii secției culturale, ne-am alcătuit un plan concret de deplasări lunare la bibliotecile sătești, dându-le tot ajutorul necesar pentru ca acestea să devină centre de îndrumare metodică a celorlalte biblioteci dela sate.

Intensificând munca de îndrumare a bibliotecilor din raion, biblioteca noastră va aduce o contribuție însemnată în munca de răspândire a cărții în rândurile oamenilor muncii dela sate.

VIZITIU CONSTANȚA

bibliotecara bibliotecii sătești din comuna Budești, raionul Oltenița, regiunea București

La începutul anului 1953, cândva timp după ce am fost numită la biblioteca sătească înființată atunci în comuna noastră, numărul de cititori ajunsese abia la 25. Dintre aceștia 4 erau muncitori, 16 elevi, 2 funcționari și 3 casnice.

Între 15 Februarie și 1 Martie 1953, datorită griei secției culturale a sfatului popular regional București, am urmat un curs de calificare la Roșiorii de Vede. Revenind dela acest curs și aplicând în practică cele învățate acolo, am reușit într'un timp scurt să ridic numărul cititorilor la 222. Totuși acest lucru nu mă mulțumea. Raportat la

numărul locuitorilor comunei, numărul cititorilor era încă destul de redus, majoritatea dintre ei fiind elevi. De aceea m'am gândit să folosesc o metodă practică cu ajutorul căreia să pot atrage un număr mai mare de cititori maturi la bibliotecă. Această metodă a fost distribuția cărții la cititori.

Comuna noastră fiind destul de întinsă și neputând vizita dela început pe toți cetățenii la ei acasă, am socotit că cel mai nimerit lucru este să mă deplasez mai întâi la diferite instituții și întreprinderi din comună, spre a atrage la bibliotecă salariații acestora.

Am studiat problema cu toată atenția și m'am pregătit cu deosebită grijă în vederea acestor vizite. În primul rând am dat cea mai mare atenție cărților ce urmau a fi distribuite. Decarece mă duceam pentru prima oară în mijlocul unor cititori cărora nu le puteam cunoaște pregătirea și preferințele am căutat să aleg cărți care prin conținutul lor se adresau diferitelor categorii de cititori. De un real folos mi-au fost prefețele și notele bibliografice interne ale cărților, recenzii apărute în presă sau în revista „Călăuza bibliotecarului” care m'au ajutat să pot cunoaște subiectul cărților alese. Printre cărțile pe care le-am luat cu mine se numărau „Oțel și zgură” de V. Popov, „Așa s'a călit oțelul” de N. Ostrovski, „Atelierul de foc” de B. Polevoi, „Secerișul” de G. Nicolaeva. „Neînfrântii” de B. Gorbatoș și altele.

Deplasările pe teren le-am organizat deobicei diminețile când frecvența cititorilor la bibliotecă era mai redusă.

Prima vizită am făcut-o la cooperativa de consum Budești — secția cismărie. Aici tovarășii m'au întâmpinat cu mult interes. Am arătat muncitorilor scopul venirii mele și am stat de vorbă cu fiecare din ei, despre preocupările lor, străduindu-mă să aflu și ce anume cărți îi interesează. Pe baza constatărilor făcute am putut să le recomand cărțile cele mai potrivite, arătându-le în același timp, pe scurt, conținutul lor. Au fost însă și tovarăși care mi-au cerut cărți pe care nu le aveam la mine. Așa, de pildă, tov. Cană Gheorghe, mi-a cerut romanul „Secerișul roșu” de Jorge Amado, iar tov. Tudorache Dumitru „Desfășurarea” de Marin Preda. Mi-am notat pe un caet cererile lor și le-am promis că le voi aduce cărțile cerute, invitându-i însă pe cei care aveau timp să se deplaseze la bibliotecă, să vie să-și ridice cărțile imediat. În felul acesta am reușit să câștig pentru bibliotecă un număr de 5 tovarăși. La plecare am lăsat un anunț prin care făceam cunoscut orariul bibliotecii și rugam

pe tovarășii muncitori să frecventeze biblioteca.

Deplasarea următoare am făcut-o la fabrica de tâmplărie din comună. Și aici, urmând același procedeu arătat mai sus, am reușit să înscriu un număr de 6 cititori noi la bibliotecă. Apoi am vizitat pe rând Stațiunea de Mașini și Tractoare din comună, Secțiile alimentare și textile ale cooperativei de consum Budești, silozul de cereale, unde am reușit să înscriu alți noi cititori la bibliotecă.

După 10 zile am avut grijă să trec din nou pentru a schimba cărțile, să aduc cărțile cerute de unii tovarăși să atrag spre bibliotecă cititori noi. Tovarășii care împrumutaseră cărți ca și cei cărora le promiseseam să le aduc cărțile cerute, mă așteptau cu nerăbdare. Am stat de vorbă cu ei pentru a vedea dacă cărțile împrumutate fuseseră citite, precum și ce cărți ar dori să mai citească. Tovarășului Ion Savincea care a citit „Așa s'a călit oțelul” și dorea să cunoască literatura despre Marea Revoluție Socialistă din Octombrie i-am oferit romanul „Pâinea” de Alexei Tolstoi. Tovarășului Simionescu V. utemist, care își exprimase dorința să cunoască faptele eroice ale tinerilor sovietici, în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, i-am recomandat după lectura romanului „Tânăra Gardă” de A. Fadeev, cartea „Zoia și Șura” de L. Cosmodemianscaia. Unor tovarăși care în această perioadă nu au reușit să citească cărțile, le-am prelunzit termenul de împrumut. Cu ocazia acestei vizite am atras 2 noi cititori.

Deplasările acestea, făcute cu regularitate, și-au atins scopul. Încetul cu încetul, oamenii au prins gustul de citit și au început să vină ei singuri la bibliotecă spre a schimba cărțile. Așa, sunt de pildă, tovarășul Biga Ion, pontator la fabrica de tâmplărie, pe fișa căruia figurează astăzi peste 15 cărți citite, Bădiță Constantin dela S.M.T. care a citit 12 cărți, Sandu Ni-

culae, Niță Marin, ș.a. Prin aplicarea acestei metode am reușit ca procentajul muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor să ajungă la sfârșitul lunii Noiembrie la 25% din totalul cititorilor bibliotecii. Totuși, numărul de țărani muncitori cititori rămănea încă scăzut. Deaceia, am început după aceeași metodă să duc cărți la domiciliul țărănilor muncitori și să caut în felul acesta să-i atrag la bibliotecă. Ca și în deplasările făcute la instituțiile și întreprinderile făcute în comună, am dat toată atenția cărților ce urmau a fi distribuite. Pentru țărani muncitori vizitați acasă am ales în special cărți din colecția „Albina” și cele în care este descrisă viața nouă din satele noastre, cum sunt „Temelia” de Eusebiu Camilar, „Desfășurarea” de Marin Preda, „Pâine-albă” de Dumitru Mircea, etc.

Cu pachetul de cărți la subțioară am plecat apoi pe ulițele comunei, oprindu-mă la casele țărănilor muncitori. În multe locuri am fost primită cu dragoste, țărani muncitori manifestându-și bucuria pentru inițiativa bibliotecii, împrumutând cărți și cerându-mi să-i vizitez și în viitor. Tovarășului Gheorghe D. Niță, de pildă, căruija i-am recomandat cartea „Sfat prețios” mi-a cerut să-i aduc data viitoare o carte din care să poată învăța cum trebuie arătate regulile agrominimului. I-am promis că-i voi aduce cartea „Regulile agrotehnice pentru principalele plante de cultură”.

În alte locuri însă a trebuit să duc o muncă perseverentă pentru a lămurii pe țărani muncitori asupra folosului cititului. Așa a fost cu țărana muncitoare Capotă Sabina. La început, ea refuza să ia cărți, spunându-mi că din cauza treburilor gospodăriei nu are timp pentru citit. Stând însă cu ea mai mult de vorbă i-am arătat câte lucruri interesante și folositoare poate afla din cărți. I-am lăsat la început cartea „In-

vățătoarea” de G. Sidorovici, care descrie cum au învățat carte niște țărani muncitori și mulțumirea pe care aceștia o resimt când pot citi ei singuri cărți și ziare. Tovarășa a luat cartea. Când am revenit după o săptămână, ea și-a exprimat bucuria pe care a avut-o citind cartea și mi-a cerut să-i mai împrumut cărți.

În cele mai multe locuri am putut constata că toate cărțile împrumutate au fost citite. Unii dintre noii cititori mi-au spus că de acum înainte vor trece ei singuri la bibliotecă pentru a împrumuta cărți. Într'adevăr, curând după deplasările făcute la domiciliul țărănilor muncitori, roadele au început să se arate. Mulți dintre țărani muncitori au început să vină la bibliotecă împrumutând cărți în mod regulat. În felul acesta numărul țărănilor muncitori cititori ai bibliotecii s'a marit mult.

Noi am fi reușit să avem însă rezultate și mai bune dacă n'am fi întâmpinat unele greutăți în muncă. O greutate serioasă constă în faptul că din luna Februarie și până astăzi bibliotecă a fost mutată de șase ori de către comitetul executiv al sflatului popular al comunei. Aceasta a făcut ca de multe ori cititorii noștri să nu mai știe unde este sediul bibliotecii. Pe de altă parte am fost nevoită să pierd mult timp cu aranjatul bibliotecii de fiecare dată când mă mutam într'un nou sediu, neputând să duc munca cu cititorii în timpul acesta.

O lipsă a mea personală care s'a resfrânt asupra muncii de difuzare a cărții la cititori este faptul că nu am antrenat pe membrii corpului didactic din comună în această muncă.

Tinând seama de rezultatele obținute până acum, îmi propun ca în viitor cu sprijinul corpului didactic să intensific și mai mult munca de difuzare a cărții la cititori, să atrag la bibliotecă un număr tot mai mare de lecturatori ai comunei.

Intocmirea listelor bibliografice de recomandare în biblioteca noastră

BULZAN VASILE
directorul bibliotecii centrale regionale
Timișoara

Intocmirea listelor bibliografice de recomandare a constituit o preocupare pentru colectivul bibliotecii noastre încă din anul 1950. Dar activitatea noastră bibliografică se reducea mai mult la o muncă formală, mecanică. Listele bibliografice pe care le-am întocmit în acea perioadă erau o însușire nesistematizată de titluri, cuprinzând uneori lucrări nereprezentative, deși tema propusă era într-o oarecare măsură ilustrată. De pildă, lista bibliografică „Insemnătatea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie” întocmită în întâmpinarea zilei de 7 Noiembrie cuprindea 35 de titluri, fără o rânduire sistematică, din care pricină nu erau scoase în evidență lucrările cele mai importante.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 1542 din 1951 a trasat bibliotecilor de masă sarcina îmbunătățirii activității bibliografice și a intensificării popularizării cărților din toate domeniile de activitate. În lumina acestei Hotărîri și în urma îndrumărilor primite, în anul 1952 activitatea bibliografică a bibliotecii noastre a fost simțitor îmbunătățită.

Biblioteca a întocmit liste bibliografice cu prilejul anumitor evenimente politice, interne și internaționale, liste bibliografice legate de probleme de actualitate ca de pildă: „Constituția marilor drepturi și libertăți”, „Lupta pentru pace”, liste bibliografice pentru campaniile agricole sau anumite ramuri de industrie, ca de exemplu „Campania agricolă de primăvară”, „Ce să citim în campania agricolă de toamnă”, „Industria textilă” și altele. Dar aceste liste cuprindeau numai titluri fără adnotări.

Experiența câștigată în decursul a doi ani de activitate bibliografică a dus la îmbunătățirea calității muncii noastre bibliografice. Astfel, în ultimul timp, noi am trecut la întocmirea unor liste bibliografice bazate pe un studiu mai temeinic și cu adnotări.

În ce ce urmează voi expune metodele folosite de colectivul secției bibliografice a bibliotecii noastre la alcătuirea a două liste de recomandare, întocmite în ultimul timp.

Alegerea temei și formularea ei. Prima operație cu care am început a fost alegerea temelor care aveau o impor-

tanță deosebită. Este necesar să se aleagă o temă actuală, corespunzătoare cu problemele de muncă cultural-educative a bibliotecii și care interesează pe cititori.

Ținând seama că regiunea noastră pe lângă un pronunțat caracter industrial este și o importantă regiune agricolă, în care problema transformării socialiste a agriculturii și a creșterii producției agricole constituie o problemă centrală, ne-am propus întocmirea unor liste bibliografice de recomandare legate de aceste probleme. Astfel ne-am fixat ca o primă temă pentru o listă bibliografică de recomandare problema transformării socialiste a agriculturii formulând un titlu cuprinzător: „Pe drumul luminos al transformării socialiste a agriculturii”.

Congresul pe țară al frunțașilor din gospodăriile agricole colective și Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu Dej făcută cu acest prilej, au scos în evidență importanța dezvoltării agriculturii noastre și necesitatea aplicării metodelor agrotehnice înaintate în agricultură. Aceste probleme ne-au sugerat formularea unei alte teme pentru o listă de recomandare pe care am intitulat-o: „Prin aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, la recolte sporite”.

Ne-am gândit apoi să stabilim și categoriile de cititori cărora să se adreseze aceste liste, cum să fie folosite și care să fie conținutul lor. Potriviț temelor fixate am hotărât ca aceste liste să le adresăm bibliotecilor raionale, bibliotecilor sătești și ale căminelor culturale, pentru ca acestea să le poată folosi în scopul îndrumării țărănimii muncitoare pentru studierea te-

meinică și sistematică a acestor probleme.

Stabilirea numărului lucrărilor și a modului lor de alegere. Odată precizate temele și categoria de cititori căreia se adresează listele de recomandare, am procedat la stabilirea numărului de lucrări care le vor cuprinde. Nu am putut însă dela început stabili definitiv numărul acestor lucrări deoarece trebuiau studiate toate materialele bibliografice existente, din care să putem selecționa pe cele mai noi și mai importante. Intrucât ne adresăm cititorilor dela sate, trebuiau alese materiale care să poată fi ușor înțelese, iar cât privește numărul lor să nu fie prea mare.

Pentru tema „Pe drumul luminos al transformării socialiste a agriculturii” ne-am propus includerea aproximativ a 45 de lucrări — cărți și articole din ziare și reviste. Pentru lista de recomandare „Prin aplicarea metodelor agrotehnice înaintate la recolte sporite” ne-am propus un număr de circa 30 de titluri. Am hotărât ca în această listă să prezentăm și unele lucrări mai vechi, dar al căror conținut și-a păstrat actualitatea ca de pildă „Cum am ridicat fertilitatea solului” de M. I. Artemov, București, Editura de Stat, 1948, 72 pag., „Pregătirea nutrețurilor” de S. V. Sorochin, București, Editura de Stat, 1949, 88 pag.

În alegerea cărților ne-am folosit de materialele bibliografice existente, ca de exemplu, Buletinele Bibliografice ale Camerii Cărții din R.P.R., diferite articole și notițe bibliografice publicate în ziarele și revistele noastre. De asemenea am mai folosit și catalogul sistematic al bibliotecii, grupa 63 Agricultură.

Pentru colectivul nostru, strângerea materialelor pentru întocmirea listelor bibliografice a constituit o muncă de răspundere, deoarece trebuiau selecționate acele materiale care să corespundă din punct de vedere politic-ideologic și care să ducă în același timp la un studiu aprofundat al temei. Ne-am gândit că o listă bibliografică trebuie să cuprindă toate lucrările reprezentative în legătură cu tema aleasă, chiar dacă unele lucrări nu se găsesc în bibliotecă. De aceea am căutat să achiziționăm imediat cărțile care ne lipseau. Pentru lista de recomandare „Pe drumul luminos al transformării socialiste a agriculturii” am ales lucrările lui I. V. Stalin referitoare la această problemă, Hotărârile C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri, lucrări ale tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, precum și o serie de alte lucrări de autori sovietici și români.

Examinarea și adnotarea cărților
Pentru materialele pe care le-am ales (cărți și articole din presă) am înlocuit fișe speciale pe care am trecut toate datele bibliografice ca pentru o

fișă obișnuită a cărții. Cu aceste fișe am alcătuit un fișier, provizoriu, nesistematic și fără adnotări. Toate lucrările cuprinse în acest fișier, au fost adunate din depozitul bibliotecii pentru a fi examinate fiecare în parte. Această examinare atentă a dus la înlăturarea unor lucrări mai vechi.

După cum am arătat mai sus noi ne-am propus să întocmim listele bibliografice de recomandare cu adnotări. Pentru aceasta au fost revăzute adnotările din indicii bibliografici, notițele bibliografice și recenziile acestor cărți. După această operație, fișele adnotate au fost așezate în ordinea importanței lucrărilor. Astfel, am aranjat la început lucrările clasicilor marxism-leninismului, apoi Hotărârile partidului și guvernului în problema respectivă urmate de lucrările conducătorilor partidului nostru, apoi celelalte lucrări în ordinea alfabetică a autorilor. În felul acesta am obținut un fișier adnotat și ordonduit într-o ordine sistematică.

Intrucât în regiunea noastră avem minorități naționale am găsit necesar să includem aceleași lucrări și în

*Indicatoare bibliografice
întocmite de bibliotecă
regională Timișoara.*

limba maghiară, germană și sârbă sau să includem lucrări similare.

Pentru a pune pe cititori la curent cu materialele cuprinse în aceste liste de recomandare, pentru a scoate în evidență importanța problemei tratate și necesitatea studierii ei pe baza indicațiilor noastre, am alcătuit câte o prefață, în care am expus conținutul listei de recomandare, dând explicații asupra modului de folosire.

Redactarea listei în forma definitivă a fost încredințată unui tovarăș din colectiv care a verificat din nou toate listele, a făcut corecturile necesare pentru a nu se strecura vreo greșală.

Spre deosebire de listele bibliografice pe care biblioteca noastră le-a întocmit anterior și care erau bătute la mașină și multiplicare — lucrare foarte anevoioasă —, de rândul acesta având posibilități le-am tipărit și apoi le-am distribuit bibliotecilor din regiune.

În munca noastră bibliografică în timp ce încă greutăți din lipsa unor cadre calificate în această direcție. De aceea mai avem lipsuri în întocmirea și redactarea listelor bibliografice. O primă lipsă provine din faptul că bibliotecarii secției bibliografice nu cunosc limba minorităților naționale. Din

această cauză pentru cărțile în limba maghiară, germană și sârbă n'au fost făcute adnotări.

O lipsă serioasă constă în faptul că în lista bibliografică „Pe drumul luminilor al transformării socialiste a agriculturii” cărțile de literatură n'au fost așezate în ordinea alfabetică și nu au fost adnotate, de aceea ele par rupte de cuprinsul listei. Trebuie să mai arătăm că am difuzat aceste liste bibliografice la majoritatea bibliotecilor din regiune, dar până acum nu am urmărit cum sunt ele folosite și cum au ajutat în mod practic pe cititorii din mediul sătesc.

Apariția manualului „Bibliografia generală” de V. N. Denisev ne oferă nouă bibliotecarilor un îndreptar prețios în munca bibliografică. Studiind temeinic acest manual, vom reuși să lichidăm cu o serie de lipsuri care mă dăunau în activitatea noastră bibliografică.

Pentru viitor, noi ne propunem să acordăm cea mai mare atenție întocmirii listelor bibliografice de recomandare după principiile bibliografiei sovietice. Ne propunem deasemeni să întocmim noi liste de recomandare legate de problemele de actualitate, căutând să ridicăm la un nivel cât mai înalt activitatea noastră bibliografică.

Popularizarea materialelor bibliografice în rândurile cititorilor

N. NICOLAEVA și M. KIRSANOV

În bibliotecile de masă din Novosibirsk se duce o muncă susținută cu cititorii pentru popularizarea metodelor de folosire a materialelor bibliografice.

Folosind formele variate ale propagandei vizuale, organizând convorbiri individuale la secția abonamente și în sala de lectură, bibliotecarii caută să facă cunoscute cititorilor diferitele materiale bibliografice care să le ajute la alegerea cărților.

Inițierea cititorilor asupra felului în care pot consulta materialele bibliografice a început cu organizarea unor mici expoziții permanente cu titlul general: „Indicatoare bibliografice”. Pe măsura completării materialelor bibliografice, expozițiile au început să capete un caracter tematic, de exemplu: „Bibliografia cărților de știință a naturii”, „Ce să citim despre istoria Patriei noastre” și altele. La alcătuirea acestor expoziții s’au utilizat indicele bibliografice ale cărților precum și bibliografiile din reviste, cu privire la temele respective.

În cadrul expozițiilor au loc în mod sistematic convorbiri cu cititorii. În primul rând, li se explică scopul expoziției, întrucât experiența a arătat că unii cititori nu știu să folosească materialele bibliografice. În continuare, bibliotecarul explică importanța alegerii celor mai bune cărți referitoare la fiecare problemă, arată importanța lecturii sistematice și rolul

bibliografiei în această privință. În același timp el caracterizează materialele bibliografice expuse și atrage atențiunea asupra adnotărilor cuprinse în ele, precum și asupra indicilor ajutători. După asemenea convorbiri, mulți cititori cer să li se împrumute anumite materiale bibliografice. Astfel, de exemplu, o cititoare a bibliotecii „Lunacearschi” s’a oprit asupra planului de lectură „Țara noastră”. Cercetând acest plan, ea și-a întocmit cu ajutorul bibliotecarului o listă de cărți pe care să le citească.

Atenția cititorilor este atrasă de un stand special închinat problemei: „Cum să folosim materialele bibliografice”. Materialele cuprinse în acest stand sunt împărțite pe secțiuni. În prima secțiune se găsesc extrase din ziarul „Pravda” și citate despre importanța bibliografiei. În secțiunea a doua sunt cuprinse indicatoarele bibliografice, închinat operelor clasicele marxism-leninismului și materialele care arată cum pot fi folosiți indicii alfabetici și pe materii din interiorul operelor lui Marx, Engels, Lenin, Stalin. În a treia secțiune sunt expuse a doua ediție a Marelui Enciclopedii Sovietice, precum și diferite dicționare și îndrumătoare. În secțiunea a patra sunt diferite materiale bibliografice de recomandare (indicații bibliografice, planuri de lectură, etc.). Materialele cuprinse în secțiunea a cincia îndreaptă atenția citito-

rilor asupra folosirii prefeței din cartea respectivă și a bibliografiei din interiorul ei.

Acest stand mai conține și materiale vizuale, care ajută pe bibliotecar la organizarea convorbirilor cu cititorii în legătură cu felul cum trebuie să citească și cum să folosească materialele bibliografice.

Multe biblioteci întocmesc deosemeni afișe care popularizează diferite tipuri de materiale bibliografice. În scopul popularizării planurilor de lectură, publicate de Biblioteca de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin” se fac afișe cu titluri generale, ca de exemplu: „Ce să citească tineretul”. Ele se compun din următoarele secțiuni: 1) „Ce să se citească despre Comsomol”; 2) „Popoarele lumii în luptă pentru pace”; 3) „Cum înfloarește și se transformă Patria noastră”; 4) „Știința și tehnica”. Fiecare din aceste secțiuni recomandă planurile de lectură corespunzătoare.

Cabinetul metodic al Bibliotecii Centrale orașenești „K. Marx” elaborează schemele afișelor prin care sunt popularizate materialele bibliografice despre știința naturii, tehnica și beletristica.

Pentru informarea cititorilor asupra noilor achiziții de cărți în bibliotecă, se alcătuiesc listele: „Cărți noi”, întocmite în formă de calendare. În aceste liste, cărțile sunt sistematizate pe secțiuni, iar în cadrul secțiunilor, în ordine alfabetică. În afară de aceasta, o serie de biblioteci posedă o serie de fișiere speciale intitulate „Cărți noi”, care cuprind noile fișe tipărite și adnotate.

Afișul: „Ultimele noutăți din reviste” informează pe cititori despre conținutul ultimelor numere din reviste.

Informarea cititorilor asupra noilor cărți intrate în bibliotecă, se face și prin expuneri bibliografice, care se țin în anumite zile și ore. La biblioteca „K. Marx” este afișată într’un loc vizibil următoarea comunicare:

„Tovarăși cititorii!

În fiecare săptămână, Vineri, la ora 7 seara, la secțiunea de abonamente are loc o expunere asupra unor cărți și reviste, precum și convorbiri despre folosirea cataloagelor. Veniți la expunerile noastre! Folosiți-le pentru a cunoaște cărțile cele mai bune și noile apariții”. La biblioteca „Furmanov” se țin expuneri bibliografice atât pe baza temei indicate de bibliotecă, cât și la cererile cititorilor.

Următoarea înștiințare chiamă pe cititori:

„Tovarăși cititorii!

Biblioteca organizează expuneri bibliografice, care au ca scop să facă cunoscut cititorilor cele mai bune cărți din diferite domenii ale științei, precum și operele literare. Expunerile bibliografice în care se face o caracterizare a cărților pe teme diferite, pot fi de mare folos la alegerea cărților în problema care vă interesează. Expunerile bibliografice au loc de două ori pe săptămână, de la orele 8, în sala de lectură.

La cererea Dvs., biblioteca poate organiza expuneri bibliografice, privind subiectul care vă interesează”.

Acest comunicat se află așezat deasupra unei cutii în care cititorii depun cererile lor cu privire la expunerile bibliografice.

Bibliotecile acordă o mare atenție organizării aparatului de îndrumare bibliografică. În afara catalogului sistematic de cititori și a diferitelor fișiere cu teme de mare actualitate, s’au creat într’o serie de biblioteci fișiere unice de articole din ziare și reviste. Aceste fișiere constituie o completare utilă a catalogului sistematic pentru cititori. Materialele fișierului oglindesc problemele de actualitate. Se pot aduce o serie de exemple din practica muncii bibliotecilor, din care se vede că satisfacerea cerințelor cititorilor ar fi fost imposibilă fără fișierul articolelor din ziare și reviste.

Biblioteca acordă o atenție specială folosirii materialelor bibliografice la eliberarea cărților. Funcționarii, care lucrează la secția abonamente, pregătindu-se pentru eliberarea cărților, pun în sertărașele auxiliare noile materiale bibliografice, aleg cărțile recomandate în ele pe care le vor populariza în acea zi. În biblioteca „K. Marx”, de exemplu, s’au popularizat următoarele materiale: „Cum să citim o carte”, „Inovatorii producției”. Aceste materiale au fost înlocuite de bibliotecă și se află într’un număr suficient atât la secția de abonamente cât și în sala de lectură. Recomandând cititorilor materialele bibliografice, bibliotecarul a avut la îndemână și cărțile indicate de ele pe care le-a împrumutat cititorilor. Biblioteca a cules păreri, propunerile și observațiile cititorilor despre materialele bibliografice. Sala de lectură a organizat un ciclu de conferințe pe tema „Cum să citim o carte”, „Cum să folosim bibliografia”, ș. a. Bibliotecarii secției abonament folosesc toate posibilitățile pentru a ține convorbiri individuale cu cititorii despre bibliografie. De multe ori aceste convorbiri sunt provocate chiar de cititori. De exemplu, o muncitoare-comsomolistă s’a adresat bibliotecarului cu cererea „Dați-mi ceva de citit”. Bibliotecarul i-a arătat planurile de lectură publicate de biblioteca de Stat „V. I. Lenin”, explicându-i că acestea sunt închinată diferitelor probleme actuale și că ele arată continuitatea și ordinea în care să se citească aceste cărți. Cititoarea s’a oprit asupra cărților despre Comsomol și a început să citească conform planului de lectură intitulat: „Drumul de luptă al Comsomolului”.

Mulți cititori, venind la bibliotecă, cer cărți de literatură care sunt foarte solicitate, și care, circulând mult se găsesc numai rareori la bibliotecă. În astfel de cazuri, bibliotecarul propune cititorului să consulte indicatorul bibliografic „Laureați ai premiilor

Stalin pentru literatură între anii 1941-1951” întocmit de biblioteca regională din Novosibirsk. Cercetând acest material cititorul află, care dintre operele distinse cu Premiul Stalin, nu-i sunt încă cunoscute și pe baza adnotărilor își alege o altă carte care se află în bibliotecă.

Uneori cititorii nu știu în ce volum al Operelor lui V. I. Lenin este tipărită lucrarea de care au nevoie. Bibliotecarul le pune la dispoziție volumul respectiv, arătându-le totodată cum pot folosi indicatorul alfabetic al operelor lui V. I. Lenin, cuprinse în a patra ediție a Operelor pentru găsirea lucrărilor de care au nevoie.

Pornind dela cerințele cititorului, bibliotecarul vorbește și despre alte materiale bibliografice referitoare la operele clasicilor marxism-leninismului. Astfel, o elevă din clasa X, având nevoie de citate ale clasicilor marxism-leninismului despre țărănime s’a adresat bibliotecii „Lunacearschi”. Bibliotecarul i-a recomandat indicatorul tematic din volumul al doilea din „Opere alese” de K. Marx și F. Engels. Folosind acest indicator, cititoarea a găsit materialul de care avea nevoie.

Asemenea convorbiri conving în mod deosebit pe cititor de necesitatea utilizării diferitelor materiale bibliografice pentru alegerea cărților.

Convorbirile despre bibliografii nu sunt organizate numai în bibliotecă, ci și în cercurile de învățământ de partid, în întreprinderi și școli. Pentru cursanții cercurilor care studiază istoria partidului, s’au organizat o serie de expuneri asupra materialelor bibliografice în legătură cu operele clasicilor marxism-leninismului. Convorbirile despre materialele bibliografice ținute în întreprinderi arătau în mod concret rolul bibliografiei. Un exemplu îl constituie convorbirea ținută cu activul comsomolist al fabricii „Intrețerea” despre materialul bibliografic: „Ce să citim despre înfățișarea morală a tânărului sovietic”. Bibliotecarul a arătat auditorilor, că acest

material bibliografic își propune să ajute pe cititori la alegerea cărților în problema moralei comuniste. Tot o astfel de convorbire a fost ținută și despre materialul bibliografic „Inovații producției”, întocmită de biblioteca „K. Marx”. După convorbire, aceste materiale au fost împărțite auditorilor.

O serie întreagă de biblioteci din Novosibirsk duc o vie activitate de popularizare a materialelor bibliografice printre elevii școlilor medii. Astfel, de exemplu, s'au organizat vizite colective ale elevilor claselor superioare din școlile centrului raional la biblioteca „K. Marx”. În timpul acestor vizite, bibliotecarii au vorbit elevilor

despre aparatul de îndrumare bibliografică al bibliotecii și le-au arătat cum să folosească cataloagele și fișierele.

Succesul popularizării materialelor bibliografice depinde în mare măsură de pregătirea însăși a bibliotecarilor. În scopul ridicării cunoștințelor bibliografice ale bibliotecarilor, bibliotecile organizează expuneri asupra noilor materiale bibliografice primite de bibliotecă.

Acestea sunt câteva din materialele folosite de bibliotecile din Novosibirsk pentru îndrumarea cititorilor în ceea ce privește alegerea și citirea sistematică a cărților.

(După revista „Bibliotekar” Nr. 11, 1953)

Despre catalogul sistematic

In numerele 5—6 din anul 1953 al revistei „Bibliotekar” a apărut articolul „Catalogul sistematic — indicator bibliografic de recomandare” de L. Levin, candidat în științe pedagogice (reprodus în nr. 8 al revistei noastre). Articolul pune în discuție problema contopirii catalogului sistematic pentru cititori cu fișierul articolelor din ziare și reviste spre a se crea un catalog unic.

Problemele ridicate de L. Levin în articolul său, au stârnit un mare interes în rândurile bibliotecarilor și specialiștilor în problemele de biblioteconomie din U.R.S.S., care au trimis o serie de articole revistei „Bibliotekar”, ca răspuns la propunerile lui L. Levin.

In cele ce urmează redăm articolele lui Z. Ambarțumian și al lui G. Kașirin, apărute în nr. 10 din „Bibliotekar” în această problemă.

Z. AMBARTUMIAN
docent al Institutului de Stat pentru
Bibliotecări din Moscova „V. M. Molotov”

Autorul articolului, L. Levin, arătând în mod just existența unor lipsuri serioase în cataloagele sistematice ale multor biblioteci, încearcă să indice căile fundamentale pentru înlăturarea lor.

Totuși modificările propuse de L. Levin, atât în privința organizării activității bibliotecilor referitor la întocmirea cataloagelor, cât și în legătură cu conținutul și structura catalogului sistematic sunt în măsură să îmbunătățească, nu să îmbunătățească organizarea muncii și situația cataloagelor.

Să vedem care sunt propunerile fundamentale ale lui L. Levin.

După părerea autorului, motivul principal pentru care cataloagele pentru cititori sunt rupte de bibliografia de recomandare se datorește faptului că de ele se ocupă secții deosebite ale bibliotecii. Pentru lichidarea acestei lipse, L. Levin socotește necesar să se predea sarcina întocmirii catalogului sistematic pentru cititori dela secția de prelucrare a cărților la secția bibliografică.

Această situație este incompatibilă cu cerința de a trata fiecare catalog ca o parte componentă a sistemului unic de cataloage. Separarea și predarea catalogului sistematic pentru cititori dela secția de prelucrare a cărții la secția bibliografică ar încălca acest sistem unic de cataloage. Nu se poate întocmi niciun catalog, izolat de toate celelalte cataloage.

Punctul de vedere al tov. Levin în privința catalogului alfabetic este greșit, întrucât numai catalogul sistematic pentru cititori este considerat de acesta ca „un material bibliografic”. Oare mai este necesar să dovedim rolul foarte important în recomandarea cărților și al catalogului alfabetic, care este un catalog pe autori? Este de neînțeles ce-l determină pe tov. Levin să ridice un zid între catalogul sistematic și celelalte cataloage pentru cititori, neacordând celor din urmă dreptul de a servi ca un mijloc de popularizare a cărților.

L. Levin uită de existența legăturii între

toate procesele de prelucrare a cărților, inclusiv și cele tehnice. Fiecare bibliotecar este conștient de faptul că este imposibil să întocmești și să menții la nivel ideologic înalt un catalog sistematic pentru cititori, dacă această muncă nu este legată de catalogul alfabetic de serviciu. Rolul catalogului alfabetic de serviciu este atât de mare, încât conform instrucțiunilor, el trebuie să existe în toate bibliotecile, inclusiv cele raionale. Desigur, că întocmirea catalogului alfabetic și a celui sistematic pentru cititori de către diferite secții ale bibliotecii, va încălca legătura care există între ele.

Propunerea tov. Levin de a preda întocmirea catalogului sistematic pentru cititori, secției bibliografice, păstrând pentru secția de prelucrare a cărților clasificarea acestora nu este consecventă. După părerea autorului articolului, lipsa fundamentală la întocmirea catalogului sistematic, se datorează faptului că atenția cea mai mare se acorda problemei: „în ce diviziune să fie clasificată cartea”, iar nu problemei „ce cărți trebuie să cuprindă diviziunea respectivă a catalogului”. Tov. Levin nu ia în considerație că acestea sunt două laturi ale unui și aceluiaș proces. Instrucțiunile „Despre organizarea cataloagelor pentru cititori în bibliotecile de masă” cer oglindirea celor mai valoroase cărți în toate diviziunile catalogului, pentru care aceste cărți reprezintă o importanță, în special operele clasicii marxism-leninismului, a Hotărârilor partidului și guvernului, cărți care popularizează cuceririle științei și tehnicii sovietice.

Din aceste îndrumări rezultă, că scopul fundamental al clasificării este o desvăluire a conținutului cărții, care să asigure o largă reflecție a ei. Este clar, că procesul clasificării cărților nu trebuie privit ca un proces tehnic și nu poate fi rupt de acela al întocmirii catalogului sistematic.

Contrazicându-l pe tov. Levin, nu socotim toluși deloc greșită ideea în sine a colaborării secțiunii de prelucrare a cărților cu cea bibliografică precum și participarea celei din urmă la întocmirea catalogului sistematic. Această participare trebuie să se manifeste printr'un ajutor temeinic al bibliografilor-specialiști din diferite ramuri la redactarea catalogului sistematic. Redac-

area catalogului sistematic este un proces permanent. Secția de prelucrare a cărților trebuie să asigure o verificare regulată a conținutului și situației catalogului sistematic, astfel încât în decurs de un an, să fie revăzute (redactate din nou) toate diviziunile catalogului. În această activitate trebuie atrași colaboratorii de frunte ai bibliotecii, printre care în primul rând bibliografil și deasemeni unii cititori ai bibliotecii ca pedagogi, ingineri, agronomi, medici și alții. Consultațiile date de bibliografi și cititorii specialiști vor ajuta bibliotecarilor la completarea justă a diviziunilor catalogului cu cele mai importante cărți, la scoaterea cărților învechite și la exacta formulare a titlurilor diviziunilor. Toluși, cuvântul hotărâtor în organizarea tuturor cataloagelor trebuie să-l aibe cei dela secția de prelucrare a cărților, întrucât toate problemele legate de stabilirea subdiviziunilor, de stabilirea unor legături între ele și completarea lor nu poate fi rezolvată fără a lua în considerare că fiecare diviziune a catalogului constituie o parte a unui întreg. Fără a ține seama de aceasta, întocmirea catalogului sistematic ar duce în mod inevitabil la transformarea lui într'o serie de fișiere separate, fără legătură între ele.

Astfel, rezumând cele expuse până acum, putem trage următoarele concluzii:

Întocmirea catalogului sistematic pentru cititori nu trebuie izolată de întocmirea tuturor celorlalte cataloage ale bibliotecii.

În secția de prelucrare a cărților trebuie să se concentreze activitatea de întocmire a tuturor cataloagelor.

Clasificarea cărților nu trebuie privită ca un proces tehnic și nu trebuie separată de procesul întocmirii catalogului sistematic pentru cititori.

Bibliografia trebuie atrași la întocmirea catalogului sistematic, nu prin încredințarea acestuia secției bibliografice, ci pe baza unei coordonări chibzuite, planificate a muncii acestor două secții apropiate, prin sarcinile care le revin — secțiunea bibliografică și secțiunea de prelucrare. Bibliografiile sunt obligați a da tot concursul secției de prelucrare la întocmirea și completarea diviziunilor catalogului. Aplicând propunerile concrete ale bibliografilor și specialiștilor, colectivul secției de prelucrare stabilește con-

ținutul și structura catalogului sistematic în întregime.

* * *

A doua propunere a lui L. Levin, se referă la strângerea în catalogul sistematic a fișelor cărților precum și ale articolelor de ziare și reviste. Deși tov. Levin nu spune la ce fel de bibliotecă se referă, se poate înțelege totuși din textul articolului, că nu este vorba numai de bibliotecile speciale, ci și de bibliotecă universală, inclusiv cele regionale și bibliotecile mari orașenești.

Contopirea catalogului sistematic cu fișierul general de articole din reviste și ziare se motivează prin aceea, că deosebirea între o carte și un articol este determinată numai de forma lor diferită poligrafică și nu de conținut. Nici cu această propunere nu putem fi de acord. Trebuie să recunoaștem că este necesară includerea în catalogul sistematic a articolelor din reviste și ziare într-o proporție limitată. Totuși, o contopire integrală a catalogului sistematic cu fișierul general al articolelor din ziare și reviste în bibliotecile regionale și în alle bibliotecii mari orașenești, nu-și atinge scopul.

Unui cititor cu o pregătire mai slabă sau mijlocie i-ar veni greu să se folosescă de el. Este suficient să arătăm că anual se tipăresc cca. 45.000 fișe numai pentru articole și recenzii din reviste. Includerea tuturor articolelor din ziare și reviste în catalogul sistematic ar crea serioase dificultăți cititorilor, care consultă catalogul pentru alegerea materialelor celor mai importante legate de o problemă anumită.

Afirmația lui L. Levin că deosebirea între o carte și un articol se rezumă numai la o deosebire pur poligrafică, îmi pare nejustă. În perioada celor mai profunde transformări în știință, cauzate de noile descoperiri, materialele publicate în presa periodică capătă o însemnătate covârșitoare. În același timp, multe cărți, în special broșurile de popularizare și manualele școlare își pierd într-o mare măsură valoarea lor pentru cititori. La această etapă de dezvoltare a științei capătă o însemnătate deosebită includerea largă a materialelor presei periodice în diviziunile corespunzătoare ale catalogului sistematic, mutând totodată în catalogul de serviciu fișele cărților învechite.

Astfel, de exemplu, just au procedat biblio-

tecile în anul 1950 când după publicarea lucrărilor lui I. V. Stalin cu privire al problemele lingvisticii, au inclus în subdiviziunea catalogului „Lingvistică generală“ fișele acestor articole apărute în reviste și ziare. În același timp fișele cărților, care tratau problemele originii și evoluției limbii depe pozițiile pseudo-științifice ale lui N. I. Marr au fost transferate în catalogul sistematic de serviciu.

Astfel trebuie rezolvată problema includerii materialelor publicate în presa periodică în diviziunile cataloagelor. Într'un astfel de caz articolele științifice din reviste și ziare servesc ca o completare a cărților și prezintă importanță în special pentru cititorii bine pregătiți, cari studiază bazele științei respective. Pentru aceasta nu este necesar însă a se include în diviziunile catalogului sistematic toate materialele presei periodice. Ele trebuie să fie cuprinse în fișierul general al articolelor din reviste și ziare, care servește ca o completare a catalogului sistematic. Faptul că cititorii „nu bănuiesc“ existența acestui fișier dovedește numai o informare insuficientă a cititorilor și o lipsă a legăturilor între diviziunile catalogului sistematic și fișierul general al articolelor din reviste și ziare.

Exemplul dat de L. Levin despre experiența bibliotecii regionale „V. I. Lenin“, din Gorcii nu este concludent, deoarece în această bibliotecă nu are loc o contopire completă a catalogului sistematic cu fișierul general de articole. Biblioteca include în catalogul sistematic articole din reviste, iar uneori și din ziare, numai atunci când problemele atinse nu sunt suficient lămurite în cărțile existente. În același timp fișierul general de articole din ziare și reviste nu este „ascuns“ cititorilor, ci se află aproape de catalog și găsește o utilizare largă. Este just și trebuie subliniat că în această bibliotecă s'a făcut mult pentru o reală coordonare a activității secțiilor bibliografice și de prelucrare. Colectivul bibliotecii ar trebui să împărtășească experiența interesantă a muncii lor publicând-o în paginile revistei noastre de specialitate.

În articolul de față m'am referit numai la două propuneri fundamentale ale lui L. Levin. Nu am posibilitatea să mă opresc asupra celei de a treia propuneri a tov. Levin: de a schimba ordinea alfabetică a așezării

fișelor în cadrul diviziunilor cu o așezare „logică”, deoarece rămâne complet neclar ce ordine de așezare a publicațiilor se propune.

Referirea la experiența întocmirii indicatoarelor bibliografice nu dovedește nimic, deoarece în diviziunile indicatoarelor bibliografice este un număr relativ mic de cărți, iar în indicatoarele de tip universal „Letopisețul cărții”, „Cărțile anului” și în cataloagele-tip se păstrează aceiași ordine alfabetică, care este respinsă de autorul articolului.

În concluzie trebuie arătat că nu este posibil să fii de acord cu principalele propuneri ale tov. Levin.

G. KASIRIN

Bibliotecar șef al Bibliotecii Științifice de Stat „A. M. Gorchi” din Odessa

Problemele ridicate de L. Levin merită fără îndoială atenție și cer soluționarea lor. Totuși există în articol o serie de neînțelegeri. În primul rând este neclar ce fel de bibliotecă are în vedere tov. Levin, atunci când vorbește despre contopirea catalogului sistematic pentru cititori cu fișierul de articole din reviste și ziare. Dacă este vorba de bibliotecă mici (raionale, orașenești, etc.) atunci — după părerea noastră — această problemă cere un răspuns afirmativ. Este știut, că bibliotecile mici de masă au personal puțin, și nu au posibilitatea să conducă paralel două aparate bibliografice, care diferă între ele numai formal.

Masa cititorilor acestor biblioteci poate fi satisfăcută prin catalogul sistematic pentru cititori, care include cele mai importante și actuale articole din reviste și ziare.

În ceea ce privește bibliotecile științifice, regionale și ținutale, care numără printre cititori mulți oameni ai științei și specialiști, nu putem afirma că contopirea catalogului sistematic și al fișierului ar corespunde scopului. Ea va cere o încordare mare de eforturi și de timp și nu va atinge țelul propus. Aceasta se poate dovedi, prin exemplul Bibliotecii Științifice de Stat „A. M. Gorchi” din Odessa.

Anul trecut consiliul bibliotecii a luat hotărârea de a începe contopirea ireptată a fișierului de reviste și ziare cu catalogul sistematic pentru cititori. S'a hotărât să se contopească la început fișierul articolelor

din reviste și ziare din domeniul economiei politice cu subdiviziunile corespunzătoare a catalogului. Cu toată dorința inițiatorilor acestei contopiri, s'a reușit să se includă în catalogul sistematic o parte mică a materialului celui mai actual. Restul materialului, care putea fi folosit numai de oameni de știință și specialiști, a rămas în fișierul special. Astfel, s'au păstrat în bibliotecă ca și mai înainte două aparate de informare bibliografică speciale. Pe lângă aceasta, fișierul articolelor din reviste și ziare a devenit mai sărac.

Dificultățile mari, care au apărut în procesul contopirii celor două aparate bibliografice, a determinat încetarea acestei activități. Aranjarea potrivită a fișelor cu descrierea cărților și materialelor edițiilor periodice, cifrarea articolelor din reviste și ziare și alte munci, legate de unificarea catalogului cu fișierul, au cerut un număr de colaboratori, de care nu dispune nici schema mare a bibliotecii științifice.

Noi împărtășim pe deplin părerea lui L. Levin despre necesitatea și utilitatea predării catalogului sistematic de cititori din secția de prelucrare a cărților secției bibliografice și transformarea lui în instrumentul cel mai important al îndrumării lecturii. Astfel a și procedat Biblioteca Științifică de Stat din Odessa „A. M. Gorchi”. Experiența de un an a dovedit utilitatea acestei măsuri. Acuma bibliografii au răspunderea deplină pentru întocmirea catalogului și muncesc în mod regulat și sistematic la îmbunătățirea lui. Trebuie să subliniem că ei au început să folosească în mod mai activ catalogul în munca de informare bibliografică, în îndrumarea lecturii. Bibliografii răspund atât de diviziunile corespunzătoare ale catalogului cât și de fișierele tematice. Se înțelege că de descrierea fișelor se ocupă secția de prelucrare. Toate acestea au dus la îmbunătățirea considerabilă a catalogului sistematic, la creșterea rolului lui în îndrumarea lecturii.

Din cele spuse se poate trage următoarea concluzie: contopirea catalogului sistematic de cititori cu fișierele poate și trebuie să se realizeze în bibliotecile mici. Însă în bibliotecile mari nu poate fi vorba de contopirea catalogului sistematic cu fișierele, ci de completarea catalogului cu articole actuale din reviste și ziare.

Organizarea fondului de cărți și a cataloagelor

Munca bibliotecii pentru buna organizare și folosire a colecțiilor de ziare și reviste

Munca cu ziarul și revistele formează o parte integrantă a activității bibliotecii.

Ziarele și revistele constituie unul din cele mai importante mijloace de informare politică a maselor largi, de educare politică și mobilizare a oamenilor muncii în îndeplinirea sarcinilor construirii socialismului în țara noastră.

În presa noastră sunt tratate problemele politicii partidului, care educă zi de zi pe oamenii muncii în spiritul internaționalismului proletar, al prieteniei și egalității în drepturi între popoare, în spiritul vigilenței revoluționare față de dușmanii patriei noastre.

Ziarele și revistele oglindesc marile realizări îndeplinite de regimul nostru democrat-popular, pentru binele și fericirea poporului muncitor.

În bibliotecile dela orașe ca și în cele dela sate există astăzi însemnate colecții de ziare și reviste, care stau la dispoziția cititorilor. Deaceia, pentru a putea satisface cât mai deplin cerințele cititorilor, buna organizare a muncii cu presa trebuie să stea în centrul preocupărilor bibliotecarilor noștri.

Instrucțiunile Direcției Bibliotecilor din Ministerul Culturii cu privire la abonamentele pentru ziare și reviste pe anul 1954, arată măsurile ce trebuie luate atât de Secțiunile Cultu-

rale regionale și raionale, cât și de bibliotecile centrale regionale, raionale și sătești, pentru a asigura bibliotecilor ziarul și revistele de care au nevoie. În contractarea abonamentelor la publicații trebuie să se țină seama de munca cultural-educativă ce se desfășoară în bibliotecile respective, de categoriile de cititori care le frecventează precum și de sarcinile informării politice a țărănimii muncitoare. În primul rând, din nicio bibliotecă nu trebuie să lipsească ziarul „Scântea” și ziarul local. Bibliotecile sătești se vor abona deasemenea și la revistele: „Albina”, „Pentru pace traică”, pentru democrație populară”, „Veac Nou”, „Săteanca”, „Ogorul Nou”, „Știință și Cultură”, „Sportul popular”, „Cravata Roșie” sau „Luminița” în limita sumei de care dispun în acest scop.

Bibliotecile regionale se vor abona la ziare și reviste potrivit cu specificul lor și ținând seama de necesitatea de a continua colecțiile începute în anul anterior. În nici un caz însă nu se vor face abonamente la publicații de specialitate care nu sunt cerute de cititori.

Contractarea la timp a abonamentelor va asigura bibliotecii întreaga serie anuală, fără întârzieri și fără lipsuri. Bibliotecarii trebuie să urmărească zilnic sosirea ziarelor și revistelor pentru a preveni eventualele pierderi.

EVIDENȚA ZIARELOR ȘI REVISTELOR

Publicațiile periodice se deosebesc între ele din punct de vedere al formatului și al intervalului de apariție. Unele au format de ziar, altele au un format redus de mărimea unei cărți. În ce privește timpul de apariție, unele apar zilnic, iar altele apar de 52 sau 24 ori pe an, de două ori pe săptămână, lunar sau trimestrial. Există publicații „subțiri” și altele „groase”. Publicațiile subțiri ca de pildă „Scântea”, „Pentru pace trainică, pentru democrație populară”, „Contemporanul”, „Veac Nou”, „Albina”, etc., se leagă în volume (colecții) lunar, trimestrial sau anual. Publicațiile periodice groase cum sunt „Viața Românească”, „Studii”, etc. se leagă pe exemplare separate, număr de număr.

Din cauza acestor deosebiri din punct de vedere al mărimii și apariției lor, formele de evidență ale publicațiilor diferă de formele ce se folosesc la evidența cărților.

Evidența preliminară. Prin faptul că ziarele și revistele ajung în bibliotecă mult mai târziu după data contractării abonamentelor, până la înregistrarea lor în registrul de mișcare a fondului bibliotecii se ține o evidență preliminară a tuturor periodicelor, pe măsura intrării lor în bibliotecă. Această primă evidență se face pe fișe speciale de înregistrare, format 75x125 mm.

Fișa de evidență pentru ziare cuprinde 12 rânduri orizontale pentru cele 12 luni ale anului și 31 rânduri verticale pentru fiecare zi a lunii.

Această evidență preliminară este prima modalitate de organizare a evidenței periodicelor, până la completarea colecțiilor, care vor fi apoi inventariate în registrul inventar. Fișele de evidență se alcătuiesc în momentul contractării abonamentelor la ziare și reviste. Pentru fiecare publicație periodică se completează câte o fișă separat.

Completarea fișei de evidență pen-

tru ziare se face în felul următor: în partea stângă a fișei, sus, deasupra liniaturii, se scrie denumirea ziarului și locul unde apare, la mijloc anul apariției, iar în dreapta, indicația de câte ori apare ziarul pe an. Rubricile din dreptul fiecărei luni se completează pe măsura intrării ziarului respectiv în bibliotecă cu un semn, V. În zilele când ziarul nu a apărut la rubrica corespunzătoare acelei zile se trage o linioară —. Rubrica care rămâne fără niciun semn, adică nici linioara, nici semnul V, ne arată că în ziua respectivă nu s'a primit ziarul din diferite motive. Acesta este de fapt modul de control și de urmărire a primirii regulate a publicațiilor periodice și dă posibilitate bibliotecarului să ia măsuri urgente pentru obținerea exemplarelor nepripute în bibliotecă.

	1951																															305 nr. pe an					
Scărilor lunare	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31						
Ianuarie	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V				
Februarie	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V				
Marque	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V				
Aprilie	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V				
Mai																																					
Iunie																																					
Iulie																																					
August																																					
Septembrie																																					
Octombrie																																					
Noiembrie																																					
Decembrie																																					

Fișă de evidență pentru ziare.

Pe dosul fișei de evidență se notează adresa prin care s'a făcut abonamentul (oficiul P.T.T. sau Centrul de Difuzare a Presei), costul unui exemplar și numărul recipisei. Aceasta este necesar pentru a se ști cărei instituții trebuie să se adreseze bibliotecarul pentru recuperarea numerelor nepripute la timp.

Oficiul P.T.T.

București, Calea Victoriei, nr.15

Chitanța nr.1420/XII.1953

Pe un an

1 ex.-20 bani

Fișa pentru reviste are sus trei rânduri orizontale, după care urmează o liniatură specială cu 5 rubrici orizontale și 13 rubrici verticale; una din aceste rubrici este pentru anul respectiv și 12 rubrici pentru fiecare lună a anului. Completarea fișei se face astfel: pe primele trei linii se scrie denumirea revistei, locul apariției și indicații de câte ori apare pe an. Dacă revista apare săptămânal, la prima rubrică se însemnează anul când se primește revista, iar la următoarele 12 rubrici se scriu numerele fiecărui exemplar primit.

Contemporanul													
Săptămânal politic - socialismul: rai													
București													
52 nr. pe an													
ANUL	ianuarie	februarie	Martie	aprilie	Mai	iunie	iulie	august	septembrie	octombrie	noiembrie	decembrie	Revizuit
1953	1	5	10	15									
	2		11										
	3	0											
	4	9	13										
	5												

Fișă de evidență pentru reviste săptămânale.

După cum se observă din modelul reprodus de noi, în unele luni revista apare de 5 ori, iar în alte luni numai de 4 ori. La rubrica 5-a, în lunile în care revista apare de 4 ori se trage o linioară — pentru a nu se confunda cu rubricile goale. Acolo unde rubrica este goală înseamnă că nu s'a primit revista.

Unele reviste au o numerotație dublă („Contemporanul“, „Pentru pace trainică, pentru democrație populară“). Pe fișa de evidență va apare numai numerotația primă, nu și aceea în paranteze rotunde.

Viata Românească													
Borletă a Uniunii Scriitorilor din R.P.R.													
București													
12 nr. pe an													
ANUL	ianuarie	februarie	Martie	aprilie	Mai	iunie	iulie	august	septembrie	octombrie	noiembrie	decembrie	Revizuit
1952	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
1953	1		3	4	5	6	7		9	10	11	12	
1954	1												

Fișă de evidență pentru reviste care apar lunar.

Modelul de fișă de evidență pentru reviste poate fi folosit atât pentru ținerea evidenței revistelor care apar săptămânal, cât și pentru revistele care apar lunar.

Evidența revistelor care apar lunar se face prin înscrierea numerelor primite pe un singur rând la rubricile corespunzătoare. Aceste fișe se pot folosi 5 ani consecutiv. Ca și la celelalte fișe, golurile la unele rubrici marchează lipsa numerelor respective, care nu au fost primite în bibliotecă.

Fișele de evidență a publicațiilor periodice se țin într'un fișier separat în ordine alfabetică. Acest fișier este pentru uzul intern al bibliotecii. Pentru sala de lectură există un catalog al periodicelor, care servește pentru orientarea cititorilor.

INVENTARIEREA ZIARELOR ȘI REVISTELOR

Revista „groasă“ este considerată unitate separată, de aceea ea este inventariată ca orice carte în registrul inventar al bibliotecii, imediat după primirea ei.

Ziarele și revistele „subțiri“ vor fi inventariate după legarea lor în colecții (volume), trimestrial, semestrial sau anual. În acest caz inventarierea se face ca și la cărți în registrul inventar. Este bine să nu se alcătuiască colecții legate prea gros, pentru ușurința mănuirii lor. Pentru a putea satisface cerințele cititorilor în sala de lectură, este recomandabil ca pentru ziare să se alcătuiască colecții lunare. Revistele subțiri ca de pildă „Contemporanul“, „Veac Nou“, „Indrumătorul Cultural“, etc., se vor lega în colecții trimestriale. Depinde de importanța, de circulația pe care o are în bibliotecă o revistă pentru ca să se alcătuiască colecții trimestriale, semestriale sau anuale. Sarcina importantă a bibliotecarilor este de a înregistra și inventaria la timp publicațiile periodice, de a păstra în ordine colecțiile, întrucât ele alcătuiesc, împreună cu cărțile, fondul bibliotecii.

INREGISTRAREA ÎN REGISTRUL DE MIȘCARE A FONDULUI BIBLIOTECII

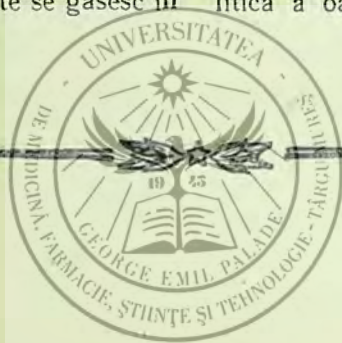
După ce ziarele și revistele au fost inventariate în registrul inventar, ele se trec în registrul de mișcare a fondului bibliotecii. Datele se iau din registrul inventar. Aceste date sunt: numărul tomurilor, prețul și indicele prescurtat de clasificare zecimală.

Conform regulilor obișnuite folosite la înregistrarea cărților în registrul de mișcare a fondului bibliotecii, se alcătuiește și pentru înregistrarea periodicelelor un proces-verbal. Alegerea datelor necesare pentru alcătuirea procesului verbal este ușurată prin faptul că în registrul inventar la rubrica „Numărul de înregistrare în registrul de mișcare a fondului bibliotecii” se trece „abonament”.

Indicațiuni amănunțite se găsesc în

Manualul „Tehnica de bibliotecă” după Clenov, pag. 41—46.

Pentru folosirea justă a colecțiilor de ziare și reviste, pentru ca bibliotecarii să se poată orienta mai ușor în recomandarea materialelor mai importante ce apar în ziare și reviste este necesar ca fiecare bibliotecă să posedă colecția completă a Buletinului Bibliografic al Camerii Cărții din R.P.R. cu articole și recenzii din ziare și reviste. În acest Buletin articolele din ziare și reviste sunt grupate pe 32 teme social-politice și științifice. Consultând acest Buletin, bibliotecarii se vor putea orienta asupra diferitelor materiale ce apar în presă, vor ști astfel să aleagă materialele care trebuie popularizate în rândurile cititorilor, organizând totodată cu ajutorul lor o temeinică informare politică a oamenilor muncii.

Pregătirea cadrelor de bibliotecari

In ajutorul calificării bibliotecarilor

In scopul de a cuprinde un număr cât mai mare de bibliotecari în rețeaua învățământului bibliotecar, Direcția Generală a Așezămintelor Culturale a inițiat, începând din anul 1953-1954, organizarea unor cursuri fără frecvență, care funcționează pe lângă Școala Medie Tehnică de Bibliotecari din București. Acest curs oferă bibliotecarilor posibilitatea de a obține calificarea necesară chiar la locul de muncă, fără a ieși din producție, de a deveni elemente bine pregătite pentru munca cu cartea.

Durata studiilor este de 4 ani. Materiile prevăzute în planul de învățământ al cursului fără frecvență și programele școlare sunt aceleași ca și la cursurile de zi ale Școlii Medii Tehnice de Bibliotecari. Procesul de învățământ al cursului fără frecvență se desfășoară între 1 Octombrie 1953 și 31 Iulie 1954 în felul următor: mai întâi studiul individual la locul de producție până la 1 Iunie; apoi perioada de pregătire și ținere a examenelor între 1 Iunie și 30 Iulie. Înaintea examenelor, elevii au obligația să frecventeze 15 zile școala pentru a participa la seminarii, recapitulări și practică școlară. Bibliotecarii care

absolvă cursul prin corespondență au aceleași drepturi ca și absolvenții Școlii Medii Tehnice de Bibliotecari.

Organizarea cursului fără frecvență a fost întâmpinată cu multă satisfacție de bibliotecarii din întreaga țară. Acest lucru se oglindește în numărul ridicat de bibliotecari ai bibliotecilor regionale, raionale, sătești și sindicale care s'au înscris la cursurile fără frecvență.

Pentru a veni în ajutorul elevilor, serviciul de învățământ al Direcției Generale a Așezămintelor Culturale a trimis acestora un „Indrumar general pentru elevii cursurilor fără frecvență“.

Indrumarul cuprinde planul de învățământ pe anul I și II, planurile calendaristice care indică datele când trebuiesc trimise lucrările de control, programele școlare ale fiecărei materii cu bibliografia și subiectele lucrărilor de control al obiectului respectiv.

SA ORGANIZAM TEMEIC STUDIUL INDIVIDUAL

Sarcina cea mai importantă ce stă în fața tuturor celor înscriși la cursurile fără frecvență, este aceea de a

munci neobosil pentru însușirea temeinică a cunoștințelor prevăzute în programa de învățământ.

Pentru aceasta, este necesar ca fiecare elev să-și alcătuiască un plan de muncă. La alcătuirea lui trebuie să se țină seamă de numărul lucrărilor de control și de datele când acestea urmează să fie trimise.

Chezășia succesului în învățământului fără frecvență îl constituie studiul individual. Felul în care elevul știe să-și organizeze studiul său, munca sistematică și permanentă pe care o va depune ca să poată asimila în cele mai bune condițiuni cunoștințele prevăzute în programa școlară, întocmirea la timp a lucrărilor de control, constituie factori hotărâtori ai învățământului fără frecvență.

Pentru a fi cât mai rodnic, studiul individual trebuie organizat pe baza unui plan. Cercetând îndrumarul trimis, fiecare elev își va da seama, după cunoștințele pe care le posedă, care din obiecte necesită un timp mai îndelungat de studiu sau cele care cer mai puțin timp. Pe baza acestor considerente elevul își va întocmi planul de studiu individual. El va cuprinde orele consacrate pentru învățatură în fiecare zi, precum și obiectele ce vor fi studiate. Respectarea întocmai a planului de studiu îl va ajuta pe elev la o justă distribuire a timpului și a forțelor sale, la formarea unei deprinderi pentru o muncă sistematică în fiecare zi.

Forma principală a studiului trebuie să fie lectura temeinică și organizată a manualelor didactice și a materialului bibliografic. Este bine ca elevii să treacă la studierea unui material

nou numai după ce au înțeles și asimilat bine cele studiate înainte. În acest scop se recomandă să se recitească materialul studiat anterior înainte de a trece la pregătirea unei lecții noi. Atunci când există unele probleme care nu sunt înțelese, se recomandă elevilor să consulte dicționare explicative, enciclopedii, diferite publicații informative, sau să ceară îndrumări unor oameni inițiați care-i pot ajuta. Atunci când elevii nu se pot lămuri asupra unei probleme oarecare, ei se pot adresa în scris Școlii Medii Tehnice de Bibliotecari care le va da ajutorul necesar.

La baza metodelor de studiu individual stau însemnările despre materialul studiat. Conspectul este cea mai indicată formă în această direcție.

Conspectul reprezintă redarea concisă și încheșată a conținutului lucrării studiate. Este necesar ca în conspect să povestim cu cuvintele noastre tot ceea ce este mai esențial din lucrarea studiată, și nu să se reproducă în mod mecanic părți întregi din materialul studiat.

Conspectele se întocmesc în caiete separate pentru fiecare materie. Ele ajută mult pe elevi să-și însușească cât mai bine materialul studiat, să-și amintească ușor cele citite, servindu-se de manuale sau de materiale bibliografice atunci când au probleme neclare, sau pentru precizarea unor amănunte sau date nesigure. Conspectele făcute cu grijă, ordonate și păstrate până la sfârșitul anului ajută mult elevilor la pregătirea lor pentru examene, deoarece ele permit o recapitulare a materiei.

TOATA ATENȚIA LUCRĂRILOR DE CONTROL

O atenție deosebită trebuie să acorde elevii întocmirii și trimiterii la datele fixate a lucrărilor de control. Elevii care nu prezintă toate lucrările de control cerute pentru fiecare obiect în parte, nu sunt admiși la examen.

Lucrarea de control are drept scop să verifice cunoștințele asimilate de elevi, să urmărească felul în care aceștia studiază. La întocmirea lor elevul se va putea servi de conspectele făcute în urma studierii manualelor și a materialului bibliografic, dar nu îi este permis să copieze tema în mod mecanic după manual, sau după vreun coleg.

Așa, de pildă, pentru întocmirea celei de a doua lucrări de control din anul I „Organizarea și conținutul muncii bibliotecilor din U.R.S.S. și R.P.R.” prevăzută la obiectul „Știința organizării și conducerii bibliotecilor” bibliotecarul va întocmi în primul rând un plan al lucrării. Planul va conține principalele puncte ce urmează a fi dezvoltate și care sunt indicate în îndrumarul ce s'a trimis de către Direcția Generală a Așezămintelor Culturale. Când elevii vor trece pe baza planului la redactarea lucrării este important ca partea teoretică să fie susținută cu exemple date din munca lui de zi cu zi.

Elevul va arăta astfel cum a organizat participarea bibliotecii la campaniile politice și economice inițiate de Partid și Guvern, cum popularizează Hotărârile Partidului și Guvernului, cărțile de literatură politică, tehnică și știință, etc.

La fel se va proceda și pentru în-

tocmirea lucrării de control nr. 2 pentru anul II la obiectul „Știința organizării și conducerii bibliotecilor”, „Metodele întrebunțate de bibliotecari pentru popularizarea și răspândirea cărții”. Și la întocmirea acestei lucrări, bibliotecarii vor trebui să arate prin exemple concrete luate din munca lor de zi cu zi; cum au știut să aplice în viață materialul studiat. Astfel, când va vorbi despre metodele folosite pentru popularizarea și difuzarea cărților în mijlocul maselor de cititori, elevul va trebui să arate cum a muncit el în această direcție și rezultatele obținute.

Lucrările de control vor trebui să fie trimise la datele fixate Școlii Medii Tehnice de Bibliotecari. După controlul lor, lucrările vor fi înapoiate elevilor cu nota obținută precum și cu observațiile profesorului de specialitate. La întocmirea lucrărilor următoare elevii vor trebui să țină seamă de observațiile făcute pentru a evita pe viitor unele confuzii și greșeli comise.

SA DAM TOT AJUTORUL ELEVILOR

La început poate, unor elevi li se va părea că studiul prin corespondență este dificil. Ei nu vor ști cum să-și facă planul de muncă pentru studiu, cum să studieze, cum să întocmească conspectele și lucrările de control. Cel mai bun lucru este ca elevii să fie îndrumați dela început asupra felului cum trebuie să-și organizeze munca.

În această privință un rol important revine secțiilor culturale regionale și raionale, directorilor și bibliotecarilor șefi ai bibliotecilor regionale și raionale precum și consiliilor sindicale

regionale. Ei au datoria să ajute în mod permanent pe elevii cursurilor fără frecvență la organizarea studiului, la conspectarea materialului, la înțelegerea problemelor pe care aceștia le studiază. Ar fi bine ca în fiecare săptămână să se organizeze discuții cu elevii asupra felului în care ei studiază, cum își fac conspectele, în ce măsură și-au însușit cele citite, dacă studiază materialul bibliografic recomandat pentru fiecare obiect în parte, ajutându-i astfel în rezolvarea greutăților întâmpinate.

Acolo unde elevii nu-și pot procura întregul material necesar studiului lor (manuale didactice, material bibliografic) se recomandă ca biblioteca ai căror bibliotecari urmează cursurile fără frecvență să treacă în planul de completare a fondului lor de cărți aceste materiale, sau să și le procure prin ajutorul abonamentului între biblioteci.

În bibliotecile regionale și raionale, sau în diferite centre de regiune sau raion, unde sunt mai mult bibliotecari înscrși la cursurile fără frecvență, se

pot forma cercuri de studiu. Rolul acestora este de a organiza studiul în colectiv, ceea ce duce la o ușurare a studiului elevilor. Cercurile de studiu pot fi alcătuite din bibliotecarii diferitelor categorii de biblioteci (sindicale, regionale, raionale, etc.) În cadrul grupelor de învățătură elevii vor putea face un rodnic schimb de experiență asupra felului în care trebuie organizat timpul pentru studiu, ce metode trebuie adoptate pentru studierea diferitelor materiale, cum trebuie alcătuite lucrările de control. De asemenea, ar fi bine ca în cadrul cercurilor de studiu elevii să dezbată împreună anumite probleme mai importante.

★

Fără îndoială că elevii cursului fără frecvență, conștienți de perspectivele ce le sunt deschise prin absolvirea acestui curs, vor munci cu sârguință pentru îndeplinirea sarcinilor ce și le-au asumat odată cu înscrierea lor la curs, silindu-se să devină elemente de frunte în munca pentru popularizarea și răspândirea cărții.

Schimb de experiență organizat de Comitetul Central al Sindicatului C. F. R.

Unul din mijloacele care ajută la generalizarea celor mai bune metode în munca de bibliotecă, este schimbul de experiență. Comitetul Central al Sindicatului C.F.R. Transporturi și P.T.T., sub a cărui îndrumare își desfășoară activitatea bibliotecile din unitățile respective, a luat recent, inițiativa organizării unui schimb de experiență, cu scopul de a analiza munca acestor biblioteci, de a generaliza rezultatele pozitive dobândite de acestea și de a înlătura lipsurile constatate.

Schimbul de experiență a avut loc în zilele de 28—29 Noembrie a.c. cu participarea unui număr de 80 de bibliotecari din regiunile București, Ploești, Galați, Constanța și s'a desfășurat după următorul program:

Sâmbătă 28 Noembrie — Referatul asupra activității bibliotecii clubului „9 Mai” P.T.T. — ținut de tov. Măneacă, responsabil bibliotecii — Vizitarea clubului și a bibliotecii — Discuții cu privire la referatul ținut — Vizitarea clubului și bibliotecii „Grivița Roșie” — Seară literară.

Duminică 29 Noembrie: — Referat despre „Aprovizionarea cu cărți și organizarea tehnică a bibliotecii” ținut de tov. Drăghici din partea secției culturale de masă din Comitetul Central al Sindicatului C.F.R. — Referat despre „Munca de masă cu cartea” ținut de tov. Iovanov dela sectorul bibliotecii din Comitetul Central Sindical. — Discuții asupra referatelor. — Concluzii în legătură cu rezultatele schim-

bului de experiență, prezentate de tov. Drăghici.

Prima parte a schimbului de experiență a fost consacrată analizei muncii bibliotecii clubului „9 Mai” P.T.T., accentul fiind pus pe prezentarea metodelor de muncă pe care le-a folosit biblioteca în atragerea cititorilor și în acțiunea recuperării cărților dela cititorii întârziați. Astfel, bibliotecara a dat o atenție deosebită recomandării cărților cu ajutorul listelor bibliografice, aceste liste fiind indeosebi legate de problemele de producție ale întreprinderii.

O altă latură pe care referența a scos-o în evidență, a fost organizarea melodiei a colectivului de muncă, care numără 32 persoane și care dă un ajutor efectiv în munca cu cartea.

Pentru exemplificarea onoră din metodele expuse de referență, participanții au vizitat clubul și biblioteca unde au cercetat modul de organizare a activității bibliotecii. Observațiile făcute cu acest prilej au fost folosite apoi în discuțiile asupra referatului.

La discuții a luat parte un mare număr de bibliotecari, care au cerut diferite lămuriri în legătură cu organizarea cercurilor de citit, cu problema recuperării cărților neînapoiate la timp, cu activitatea în rândurile copiilor și diferite alte probleme de organizare tehnică. Unii din participanții la discuții au subliniat o serie de lipsuri ale referatului care n'a cuprins o parte din problemele esențiale ale muncii de bibliotecă cum sunt de pildă: activitatea bibliotecilor mobile,

acțiunile de masă, modul de organizare a planului de muncă, colaborarea cu organele sindicale. O altă lipsă a referatului relevată la discuții a fost slaba prezentare a metodelor de antrenare a muncitorilor la citit. În general, cei mai mulți dintre vorbitori au constatat că referatul a scos în evidență numai părțile pozitive din activitatea bibliotecii și a trecut cu ușurință peste lipsurile și greutățile ei.

Bibliotecarii au arătat apoi unele din realizările lor în domeniul muncii de bibliotecă cât și greutățile ce le întâmpină în munca lor. Tov. Alexandrescu dela C.F.R.-Ploești și tov. Rotărașu dela biblioteca clubului C.F.R.-Grivița-Roșie au vorbit despre metodele lor de muncă: recenzii, pannonuri cu cititorii evidențiați, vitrine cu cărți, liste de recomandare, etc.

Cu această ocazie a reșit că o parte din bibliotecarii nu se bucură de sprijinul comitetelor de întreprindere. Tov. Tătaru dela biblioteca C.F.R.-Fetești a povestit că datorită dezinteresului arătat de comitetul de întreprindere a fost nevoit să mule biblioteca în trei localuri, unde nici măcar n'a putut fi asigurată securitatea cărților. De aceeași lipsă de sprijin din partea comitetului de întreprindere s'au plâns și bibliotecarii Silvia Adam și Alexandrescu Elena dela C.F.R.-Ploești și Stan Maria dela C.F.R.-Buzău.

Concluziile asupra referatului și asupra discuțiilor purtate au fost trase de tov. Șandru, președintele Comitetului Central C.F.R. Tov. Șandru a subliniat că în afară de unele realizări frumoase, s'a constatat pe teren că mai dăinue o serie de lipsuri care trebuiesc cât mai grabnic lichidate. În cadrul acestui schimb de experiență a reșit că o bună parte din biblioteci se rezumă doar la munca de deservire a cititorilor cu cărți, dar că în general popularizarea cărților și îndrumarea cititorilor lasă încă de dorit. De asemenea unele biblioteci au arătat o slabă preocupare față de sarcina răspândirii cărților social-politice și a

cărților tehnice de specialitate. Bibliotecarii au datoriat de a merge în întreprinderi, unde prin folosirea celor mai bune metode de atragere a cititorilor, să trezească interesul oamenilor muncii pentru cărțile din bibliotecă; totodată tov. Șandru a insistat asupra problemei cadrelor de bibliotecari și ridicării nivelului lor politic și profesional prin participarea la cursurile de bibliotecari organizate de Comitetul Central al Sindicatului C.F.R.

Urmând ordinea de zi din prima parte a schimbului de experiență, bibliotecarii s'au deplasat la clubul C.F.R. „Grivița Roșie” unde au asistat la o seară literară închinată scriitorului I. L. Caragiale.

Tov. Săndulescu dela E.S.P.L.A. a vorbit despre viața și opera marelui nostru scriitor, după care artiștii dela Teatrul C.F.R.-Giulești, au interpretat sceneta „Conu Leonida față cu reacțiunea” și au citit schițele „Amicii”, „Românii verzi” și monologul „1 Aprilie”. Deoarece era în perioada campaniei electorale alegerea acestor schițe și a sceneței a fost bine venită, constituind exemplu pentru bibliotecarii în ceea ce privește organizarea acțiunilor de acest fel.

Ziua a doua a schimbului de experiență a început cu referatul tov. Drăghici despre „Aprovizionarea cu cărți și organizarea tehnică a bibliotecii”. Referatul s'a sprijinit pe numeroase exemple luate din activitatea rețelei de biblioteci a Sindicatului C.F.R. și a scos la iveală printre altele neglijența dovedită de unele biblioteci care nu s'au aprovizionat din timp cu cărțile necesare. O altă problemă ridicată în referat a fost aceea a importanței popularizării cărților politice și tehnice. Referentul a relevat o serie de realizări ale unor biblioteci și a criticat lipsurile constatate la altele.

În problemele de organizare tehnică, tov. Drăghici a dat câteva explicații în legătură cu modul de folosire a celor 3 registre de bază ale bibliotecii: registrul inventar, caelul de e-

vidență zilnică a activității bibliotecii și registrul de mișcare a fondului de cărți. El a dat exemple concrete de avantaje pe care le prezintă respectarea întocmai a îndrumărilor referitoare la organizarea fondului de cărți și a catalogului sistematic după clasificarea zecimală, care ușurează munca bibliotecii și ajută pe cititori să găsească cărțile de care au nevoie.

Al doilea referat a fost prezentat de tov. Iovanov cu tema „Munca de masă cu cartea”. În introducere, referentul a vorbit despre rolul cărților în educarea comunistă a oamenilor muncii și despre sarcinile ce revin bibliotecilor sindicale de a atrage un număr cât mai mare de cititori din masele de oameni ai muncii. O atenție deosebită a fost acordată în referat metodelor de organizare și funcționare a bibliotecilor mobile, care joacă un rol de seamă în popularizarea cărților la locurile de muncă.

Odată cu referatele lor, cei doi referenți au pus la dispoziția participanților un bogat material bibliografic cu ajutorul căruia ei vor putea să studieze și să adâncească problemele ridicate, servindu-le totodată ca material de orientare pentru buna organizare a activității lor.

În cadrul discuțiilor care au urmat, numeroși bibliotecari au ridicat diferite probleme și au pus întrebări menite să lămurească chestiunile rămase neclare pentru ei.

Tov. Moldoveanu dela biblioteca Atelierelor „Constantin David” a propus să se continue aceste schimburi de experiență subliniind învățămintele pe care și le-a însușit cu acest prilej. Au fost puse întrebări cu privire la cele mai bune metode pentru recuperarea cărților neînapoiate la timp și la felul cum trebuie procedat spre a se obține o mărire a fondurilor de cărți tehnice.

Pentru continuarea schimbului de experiență și în vederea unei cât mai strânse colaborări între bibliotecile sindicale din rețeaua Sindicatului

C.F.R. s'a hotărât organizarea unor ședințe lunare pe centre (București, Ploești, Galați, Constanța). Pentru pregătirea acestor ședințe bibliotecile din localitățile în care vor avea loc ședințele vor cere concursul bibliotecilor regionale pentru ca cu sprijinul lor să poată prezenta în mod temeinic, temele care urmează a fi dezbătute.

Un alt rezultat pozitiv a acestui schimb de experiență, au fost angajamentele pe care și le-au luat majoritatea bibliotecarilor de a participa cu regularitate la cursurile organizate de Comitetul Sindical regional în vederea ridicării calificării lor profesionale.

Schimbul de experiență organizat de Comitetul Central al Sindicatului C.F.R. s'a încheiat cu o serie de rezultate frumoase. În primul rând s'a remarcat curajul și spiritul autocritic cu care cea mai mare parte din bibliotecari și-au analizat activitatea, relevând în mod deschis lipsurile, luându-și angajamentul de a le lichida în timpul cel mai scurt.

Cu toate acestea, schimbul de experiență n'a fost folosit pentru a vădi lipsa de interes arătată de unii activiști ai Comitetului Central al Sindicatului C.F.R. care se mulțumesc să meargă pe teren și să culegă în mod superficial diferite date, fără să adâncească munca de îndrumare a bibliotecilor. În ce privește remedierea lipsei cărților tehnice la unele biblioteci s'a hotărât ca până la mărirea bugetului destinat cumpărării de cărți noi, bibliotecarii să țină o strânsă legătură cu cabinetele tehnice și să folosească cât mai mult fondul de cărți tehnice al acestora.

Ținând seama de felul cum a decurs schimbul de experiență organizat în zilele de 28—29 Noembrie a. c. și mai ales de rezultatele pozitive obținute ar fi de dorit ca asemenea inițiative să se repete cât mai des, ele fiind cea mai bună cheazășie a unui control eficace a activității bibliotecilor și a îmbunătățirii nivelului lor de muncă.

Cartea în Italia

V VALENTINOV

Influența dăunătoare a politicii „atlantice” a guvernului De Gasperi — politică de supunere servilă față de imperialiștii din Statele Unite, a goanei înarmărilor și a atacului reacțiunii asupra drepturilor democratice, — se manifestă în toate ramurile vieții economice, social-politice și culturale ale țării.

Intr-o țară atât de bogată în tradiții de artă și cultură cum este Italia, activitatea editurilor și a bibliotecilor este în decădere.

În comparație cu numărul locuitorilor (47 milioane) se editează în Italia foarte puține cărți. Astfel, după datele Bibliotecii Naționale Centrale din Florența, care primește din oficiu câte un exemplar al tuturor cărților și broșurilor care apar în toată țara, au fost editate în Italia în anul 1951, 9613 titluri, inclusiv reeditările ¹⁾ într-un tiraj mediu de trei mii exemplare fiecare. Chiar cele mai populare opere literare și manuale școlare numai rareori depășesc tirajul de 50.000 exemplare. În culegerea oficială „Documente din viața italiană” (Documenti di vita italiana) se arată că unul din motivele principale ale difuzării limitate a cărților în țară cât și tirajele mici ale titlurilor care apar, se datorează lipsei unor deprinderi seroase, temeinice, de a citi, din cauza mijloacelor reduse de care dispun masele. La această observație justă, redacția culegerii ar fi putut să mai adauge că răspândirea cărților în Italia este îngreunată și de numărul mare de analfabeți. Astfel în unele regiuni din sudul țării, numărul analfabeților atinge 50% din populație.

Imaginea decăderii editurilor în Italia este și mai evidentă dacă socotim că din cele 9613 titluri amintite, mai mult de 1000 sunt cărți cu caracter religios, în timp ce cărțile tratând probleme economice, sociale și politice, se ridică la un

total de 686 titluri. Foarte caracteristic este faptul că editarea cărților cu caracter religios crește din an în an, iar editarea literaturii social economice descrește (686 cărți în 1951 față de 736 în anul 1950).

Judecând după datele existente, numărul total al cărților științifice editate de editurile italiene scade. Dacă în anul 1933 s'au editat 5482 opere cu caracter științific, în 1949 numărul lor a scăzut la 5123, iar în 1951 la 4668.

Ofensiva reacțiunii clericale se manifestă în special prin răspândirea intensă a cărților religioase și prin reducerea timpului cărților științifice. Ea are ca scop să lase în bezna neștiinței masele populare ale cetățenilor, să le ridice împotriva organizațiilor democratice sau să sustragă atenția celor ce muncesc de la problemele politice.

Acelorași scopuri reacționare servesc și cărțile pornografice și cu gangsteri, sosite în număr mare din S.U.A., care vor să dezvolte în mase instinctele bestiale, ura de om, etc.

Intr-o stare deplorabilă se află și activitatea bibliotecilor cărora guvernul De Gasperi nu-i acordă aproape niciun ajutor. În loc de școli, locuințe, spitale, biblioteci, guvernul De Gasperi construiește cazărmi și case militare, investește miliarde de lire pentru militarizarea țării. Deaceia nu este de mirare, dacă în comparație cu anii antebelici numărul bibliotecilor de stat nu numai că nu a crescut, dar s'a și micșorat la sfârșitul celui de al doilea război mondial la 1200.

În 7804 comune²⁾ există în total 820 biblioteci. Într'un oraș ca Peruggia, unde sunt două universități, funcționează de fapt o singură bibliotecă cu un fond mai variat de cărți. În alte biblioteci din Peruggia sunt numai cărți religioase, sau numai cărți de artă.

1) Această cifră nu cuprinde publicațiile periodice și muzicale și nici actele academiei.

2) Comuna — unitatea cea mai mică administrativă din Italia.

Bibliotecile din Italia sunt subordonate Ministerului Instrucțiunii Publice, care are o Direcție Generală a Academiei și Bibliotecilor și care se ocupă de toate problemele privind bibliotecile.

Bibliotecile de stat cuprind în primul rând 32 biblioteci publice, dintre care 11 sunt biblioteci universitare (la Roma, Neapole, Bologna, Genua, Messina) și altele create încă acum 200-300 ani. Astfel, biblioteca universitară din Bologna a fost înființată încă în anul 1605; iar cea mai mare dintre bibliotecile universitare, cea din Neapole înființată în anul 1615 numără circa 640 mii volume, în afară de manuscrise.

Două din bibliotecile cele mai mari din Florența și Roma poartă denumirea de biblioteci centrale naționale.

Fondul de cărți al bibliotecii din Florența, înființată în anul 1747, a numărat spre sfârșitul anului 1948, 2.994.200 cărți și broșuri și peste 700 mii diferite manuscrise. Biblioteca Națională Centrală din Roma, posedă tot în jurul acestei date, circa 1.413.000 volume.

Numărul bibliotecilor comunale, care sunt sub conducerea directă a organelor administrative locale, a ajuns în Italia la peste 800. Cele mai însemnate sunt bibliotecile comunale din orașele: Como, Ravenna, Verona, Viacenza.

Despre fondul de cărți al bibliotecilor comunale, despre componența cititorilor acestor biblioteci, ne putem forma o imagine pe baza următoarelor date privind biblioteca din localitatea Castel Florentino. Aceasta a fost înființată încă la sfârșitul secolului trecut și avea atunci 5532 cărți, în special cărți juridice, de istorie și literatură.

În cursul unei jumătăți de secol, fondul bibliotecii s'a mărit anual în medie cu 52 cărți, ajungând în anul 1951 la 8799 cărți.

Numărul cititorilor permanenți ai acestei biblioteci era în anul 1951, de 64. Acestor cititori li s'au împrumutat în decursul anului, 964 cărți; menționăm că biblioteca n'a lucrat decât 4 ore pe săptămână.

În Italia există un mare număr de biblioteci catolice, cea mai mare fiind biblioteca Vaticanului din Roma (bibliotecarul căreia a fost pe vremuri șeful actual al guvernului italian de Gasperi) și biblioteca Ambroziana din Milano. Bibliotecile catolice există aproape în fiecare eparchie. Nu este necesar să lămurim ce fel de fond de cărți au aceste biblioteci, care sunt consultate de Vatican și de partidul creștin-democrat și folosite pentru propagandă cea mai reacționară.

În condițiuni foarte grele se desfășoară activitatea organizațiilor italiene demo-

crate, care au ca scop apărarea culturii italiene contra obscuranțiștilor, pentru răspândirea cărților în masele populare și dezvoltarea dragostei pentru carte, contribuind la creșterea conștiinței lor politice. Rolul conducător în această activitate aparține Partidului Comunist Italian, care — împreună cu Partidul Socialist — duce o luptă dărză pentru drepturi, pentru libertatea poporului italian, pentru pace și independența națională.

Partidul Comunist și Socialist al Italiei și Confederația Generală a Muncii din Italia editează ziarele și revistele lor, printre care și oficiosul Partidului Comunist „Unita” (Unita — Unitate), care apare în patru ediții (la Roma, Milano, Torino și Genua) și are cel mai mare tiraj dintre toate ziarele Italiei. Tot așa de răspândit este și ziarul partidului socialist „Avanti” (Avanti — Înainte). De un mare succes se bucură revista social politică și literară „Vie Nuove” — (Drumuri Noi), editată de Partidul Comunist, „Lavoro” — (Munca) și alte ziare și reviste care luptă împotriva propagandei reacționare.

Organizațiile democratice ale Italiei au câteva edituri: „Cultura sociale” (Cultura Socială), „Rinascita” (Renașterea) și altele care editează cărți ce demască atât unelțile reacțiunii interne italiene cât și pe cele ale reacțiunii internaționale, tratând cele mai însemnate probleme sociale.

De o mare popularitate se bucură în Italia literatura sovietică — atât cea social-politică cât și operele literare.

Operele lui V. I. Lenin și I. V. Stalin sunt editate în multe mii de exemplare, „Cursul scurt al istoriei P. C. (b) al U.R.S.S.” s'a editat într'un tiraj de 300 mii exemplare. Multe opere ale scriitorilor sovietici sunt traduse în limba italiană.

Un rol important în răspândirea cărții sovietice în Italia îl joacă Asociația „Italia-U.R.S.S.”, care în mod regulat organizează campanii lunare, ale cărții sovietice, expoziții, etc.

Activitatea pentru răspândirea cărții progresiste italiene, o conduce Centrul Popular al Cărții (Centro Popolare del libro) — o organizație democratică, înființată acum trei ani, în urma inițiativei unei serii de oameni renumiți ai culturii și artei, printre care membri ai Partidului Comunist și Socialist al Italiei Organul conducător al Centrului Popular este Comitetul Național, în componența căruia intră învățați renumiți, scriitori și jurnaliști, deputați ai parlamentului, colaboratori ai bibliotecilor și editurilor. Comitetul Național este în legătură cu filialele Centrului Popular al Cărții, care există în majoritatea provinciilor Italiei,

cu editurile și cu alte organizații menite să propage cultura în masele populare.

Centrul Național al Cărții își duce activitatea în primul rând prin bibliotecile populare, create în mare parte de muncitor, cu sprijinul organizațiilor locale ale Partidului Comunist și Socialist, cât și a organizațiilor sindicale. Astfel de biblioteci se cifrează la peste 900. Statutul Centrului Popular al Cărții arată că scopul fundamental al activității sale este ridicarea nivelului cultural al maselor prin răspândirea cărților, prin crearea de grupuri și organizații care să se ocupe de problemele culturale de masă, prin organizarea de întâlniri între scriitorii sau alți oameni de cultură și poporul, prin acțiuni comune cu organizațiile care luptă pentru aceleași scopuri ca și Centrul și deasemenea prin organizarea de noi biblioteci populare.

Pentru realizarea acestui scop, Centrul Popular al Cărții, conform statutului său atrage atenția societății asupra problemelor vitale ale dezvoltării culturii populare, organizând campanii de popularizare a cărții și sprijinind măsurile asemănătoare luate de alte organizații. El organizează diferite concursuri în domeniul cultural, ajută prin toate mijloacele la creșterea activității editurilor, editează diferite cataloage pentru bibliotecile populare și revista bibliografică lunară „Scrisori pentru toți”.

În ultimul an, activitatea Centrului Popular al Cărții s'a înviorat în mod considerabil. După campania lunară a cărții care s'a desfășurat în toată țara cu un mare succes (au fost vândute 4 milioane cărți), în Octombrie anul trecut a avut loc la Florența prima conferință pe țară a Centrului Popular al Cărții. Pe lângă reprezentanții centrelor cărții din provincie, ai bibliotecilor, editurilor, pe lângă învățați și oameni ai culturii, au luat parte la conferință reprezentanți ai organizațiilor democratice — Confederația Generală a Muncii Italiană, Uniunea Femeilor Italiene, Liga cooperatoarelor și alții.

În prima zi s'a ascultat raportul secretarului național al Centrului Popular al Cărții, Aldo d'Alfonso: „Răspândirea cărții și culturii în Italia”. În raport s'a arătat situația generală a răspândirii cărții în țară și s'a subliniat starea de înapoiere a Italiei în privința activității editurilor și a bibliotecilor, în comparație cu alte țări, în special cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. În raportul lui Aldo D'Alfonso s'a vorbit deasemenea despre necesitatea unei coordonări mai strânse în activitatea răspândirii cărții. Ca una din sarcinile principale, raportorul a arătat că se impune o răs-

pândire mai largă a cărților în special în acele localități, unde nu sunt biblioteci, de a lupta contra analfabetismului, de a cere și a obține încuviințarea organelor tutelare pentru mărirea numărului bibliotecilor, îmbunătățirea și mărirea fondului de cărți ale acestora.

Al doilea raport a avut ca temă: „Biblioteca populară — un centru al culturii și popularizării cărții”. El conține o scurtă privire istorică asupra activității bibliotecilor populare din Italia și caracterizarea situației lor actuale. S'a făcut propunerea către conducerea Centrului Popular de a lărgi și îmbunătăți activitatea de popularizare a cărții, în masele populare, subliniind activizarea muncii bibliotecilor în special în Sudul țării. Raportul a arătat că cea mai mare piedică pentru dezvoltarea activității bibliotecilor populare este lipsa mijloacelor suficiente financiare și lipsa de cadre de bibliotecari. În legătură cu aceasta, raportorul a propus ca Centrul Popular al Cărții să ajute în mod activ bibliotecile populare și să obțină dela forurile tutelare investiții pentru lărgirea fondului de cărți, pentru îmbunătățirea muncii și deasemenea să sprijine inițiativa centrelor cărții din provincie care organizează cursuri de bibliotecari.

Ambele raporturi au fost analizate pe larg de către participanți. Au luat cuvântul în cele două zile ale conferinței în total 43 cetățeni, printre care au fost mulți reprezentanți locali, care au arătat greutățile întâmpinate în răspândirea cărților în condițiile de mizerie și șomaj, analfabetism și lipsă de locuințe ale maselor populare. Participanții și-au împărtășit reciproc experiența în legătură cu popularizarea literaturii progresiste, prin organizarea de conferințe cu cititorii, biblioteci mobile, expoziții, etc. Conferința a elaborat statutul Centrului Popular al Cărții și a ales Comitetul său Național.

După Conferință, Centrul Popular al Cărții a început să pună în practică hotărârile luate. În 1953 activitatea lui s'a intensificat în legătură cu cel de al doilea Congres Italian al Culturii Populare, care a avut loc în Ianuarie la Bologna.

Îndeplinirea hotărârilor luate la Conferința Națională Italiană a Centrului Popular al Cărții și la cel de al doilea Congres Italian al Culturii Populare va contribui fără îndoială la noi succese în lupta grea de răspândire și ridicare a culturii printre masele populare, pe care o duc forțele democratice, legând aceasta de lupta pentru democrație, independență și pace.

După revista „Bibliotekar” nr. 8, 1953.

Din corespondențele noastre

Informarea politică la o bibliotecă sătească

Biblioteca sătească din Buziaș, raionul Lugoș, are un fond de 3500 volume în limbile română, maghiară, germană, sârbă și abonamente la ziare ca de pildă „Scânțea”, „Scânțea Tineretului”, „Drapelul Roșu”, „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!”, precum și ziare în limba rusă.

Tovarășa Rușet Ecaterina, responsabilă acestei biblioteci, deși nouă în muncă, își dă toată silința pentru a pune la dispoziția oamenilor muncii din localitate materialele cele mai importante.

În scopul popularizării Hotărârilor partidului și guvernului nostru privind măsurile luate pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, bibliotecara depune o intensă activitate. Astfel, a organizat o vitrină pentru ziare, unde afișează zilnic ziarul „Scânțea” și ziarul local, subliniind articolele referitoare la măsurile luate pentru bunăstarea materială a oamenilor muncii.

La bibliotecă ea a organizat cu regularitate citirea în colectiv a Hotărârilor partidului și guvernului imediat după apariția lor în presă. Astfel, s'a citit Hotărârea Consiliului de Miniștri al R.P.R. privitoare la îmbunătățirea sistemului de salarizare, stimularea calificării muncitorilor și creșterea productivității muncii și Hotărârea Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea sistemului de colectare a cărnii, laptelui și lânii. Deasemeni, în luna Octombrie a or-

ganizat o expoziție de ziare unde au fost expuse toate ziarele la care este abonată bibliotecă, încadrând în chenare colorate articolele care vorbesc despre Hotărârile partidului și guvernului și modul cum ele se traduc în viață.

În timpul campaniei electorale, bibliotecă a desfășurat o rodnică activitate, popularizând materialele legate de această campanie. În această direcție ea a organizat citiri în colectiv acasă la cetățeni. În casa cetățenilor Tripa Gheorghe și Jurchescu s'a citit pe capitole Decretul cu privire la alegerea de deputați în sfaturile populare.

Biblioteca organizează o bună difuzare a cărților de literatură și știință. Standul noulăților, care este în permanență expus în sala de lectură a bibliotecii, contribuie la atragerea de noi cititori la bibliotecă, numărul lor crescând în ultimul timp la 150.

Cu toate aceste frumoase realizări, am constatat, în deplasarea făcută la bibliotecă, că mai există și unele lipsuri care trebuiesc lichidate. Așa, de pildă, este necesar ca bibliotecara să-și formeze un colectiv larg de muncă și să nu se mai bazeze doar pe colectivul format din pionieri. La întocmirea planului de muncă va trebui să includă sarcini speciale pentru lunile de iarnă.

CHIRILENCO ELEONORA
responsabila bibliotecii raionale
din Lugoș, regiunea Timișoara

Activitatea bibliotecii noastre în campania electorală

Sprrijinirea campaniei electorale pentru alegerile de deputați în sfaturile populare a constituit o sarcină de bază pentru colectivul bibliotecii noastre. În acest scop, am înlocmit un plan de muncă special care a cuprins sarcini concrete pentru fiecare membru din colectiv, prevăzând și metodele de muncă care trebuiesc folosite pentru o cât mai bună popularizare a materialelor privitoare la alegeri. Am trecut apoi la punerea în aplicare a acestui plan.

În primul rând, am alcătuit liste de recomandare a materialelor care arată cum se făceau alegerile în trecut și cum se fac ele astăzi, precum și cărți care oglindesc viața nouă ce se construiește în țara noastră.

Deasemeni, am organizat o vitrină de cărți care cuprinde broșura „A 9-a aniversare a eliberării Patriei noastre” (expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej), „Intrebări și răspunsuri în legătură cu alegerile de deputați în sfaturile populare” și piese de teatru ca de exemplu „O scrisoare pierdută” și „Conu Leonida față cu reacțiunea” de I. L. Caragiale.

În cadrul bibliotecii am făcut prezentarea piesei „O scrisoare pierdută” de I. L. Caragiale, la care au participat 29 de cititori. Aceștia au ară-

lat mult interes operei marelui nostru satiric și au purtat vii discuții pe marginea ei, scoțând în evidență felul cum se făceau alegerile în trecut.

Biblioteca noastră aflându-se în acelaș local cu sediul circumscripției electorale nr. 12, noi am contribuit la mobilizarea intensă a cititorilor noștri pentru întâlnirea între tov. Trifan Gh., candidatul Frontului Democrației Populare din această circumscripție și cetățenii din sectorul respectiv. Tov. Trifan și-a luat angajamentul de a sprijini biblioteca prin toate mijloacele pentru ca aceasta să devină cu adevărat un focar de răspândire a culturii în rândul țărănimii muncitoare.

În această perioadă, în cadrul bibliotecii noastre s'a făcut citirea recentelor Hotărâri ale Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C.C. al P.M.R. la care au participat peste 60 de țărani muncitori. Ei și-au exprimat încrederea și dragostea lor față de partidul și guvernul nostru, care vine mereu cu noi măsuri menite să îmbunătățească nivelul de trai al oamenilor muncii din patria noastră.

BAESCU PIA

responsabila bibliotecii sătești din
comuna Pleșcoi, raionul Buzău,
regiunea Ploești

Seminariile raionale în sprijinul nostru

Seminariile lunare raionale organizate cu bibliotecarii sătești, cu cei dela căminele culturale și bibliotecarii dela colțurile roșii ale G.A.C. au o mare importanță pentru munca noastră de zi cu zi. În cadrul acestor seminarii, pe lângă schimbul de experiență care se face între bibliotecarii participanți, noi primim îndrumări

prețioase pentru munca ce o avem de desfășurat până la seminarul viitor.

Din experiența mea îmi dau seama ce importanță are frecvența regulată la aceste seminarii. Din diferite motive, în timpul lunilor de vară nu am putut participa cu regularitate la seminariile raionale. Din această cauză activitatea bibliotecii a suferit mult

nefiind la curent cu sarcinile care ne reveneau în această perioadă. Astfel numărul cititorilor noștri a scăzut simțitor și difuzarea cărților nu a fost legată de sarcinile imediate ale țărânimii muncitoare.

Începând din luna Septembrie, am luat parte cu regularitate la seminariile raionale. La seminarul din luna Noembrie s'a prelucrat de pildă importanța verificării fondului de cărți al bibliotecilor. În urma îndrumărilor primite am început verificarea fondului de cărți al bibliotecii noastre. Acum cunosc mai bine toate cărțile care le posedă biblioteca, ceea ce îmi va ajuta la o mai bună popularizare a lor. Totodată mi-am dat seama că nu am reușit să păstrăm în cele mai bune condițiuni avu-

tul bibliotecii, deoarece avem pierderi de cărți și cărți nerestituite de cititori de multă vreme. Deaceia împreună cu colectivul meu de muncă, ne-am propus să organizăm recuperarea cărților care lipsesc din bibliotecă pentru a le da în folosința tuturor cititorilor noștri în timpul cel mai scurt.

Rezultatele obținute până acum în verificarea fondului de cărți ne-a învățat că în activitatea noastră trebuie să acordăm o atenție deosebită păstrării fondului bibliotecii cât și intensificării popularizării cărților agrotehnice, care ajută pe țărâni muncitori la obținerea unor recolte bogate.

NEMETH VERONIKA
responsabila bibliotecii sătești Jimbolia,
regiunea Timișoara

Cum funcționează cercurile de citit din satul nostru

În satul nostru funcționează acum, în perioada lunilor de iarnă, 12 cercuri de citit. Fiecare cerc de citit are ca responsabil un învățător și cuprinde între 10-15 țărâni muncitori. Ele funcționează cu regularitate de două ori pe săptămână, în zilele de Joi și Duminecă, între orele 17—19.

Biblioteca noastră a repartizat fiecărui cerc câte 12 cărți pe care le schimbă la 20 de zile. Alegerea cărților s'a făcut pe baza unui plan, ținând seama ca ele să corespundă sarcinilor satului nostru și nivelului cititorilor încadrați în aceste cercuri. Iată câteva cărți care au fost difuzate și citite în cercurile de citit: „Cum ne ajută agrotehnica sovietică să obținem recolte bogate”, de E. Jianu, „Calea mării gospodăriei socialiste în agricultură”, „Calea nouă, calea belșugului”, „Întrebări și răspunsuri în legătură cu gospodăriile agricole colective”, etc., cărți de literatură, ca de exemplu „Mitrea Cocor” de M. Sadoveanu, „Pământ deștelit” de

M. Solohov, „Dulăii” de Zaharia Stancu și altele.

În alară de aceste materiale, în cercurile de citit s'au mai prelucrat Hotărârile Consiliului de Miniștri și a C.C. al P.M.R. recent apărute. Participanții au pus diferite întrebări și au discutat pe larg unele probleme mai importante. În unele cercuri de citit s'au citit cărți și broșuri în legătură cu combaterea superstițiilor.

Un rezultat frumos al activității acestor cercuri este dezvoltarea gustului pentru citit al țărânilor muncitori care au început să ceară cărți dela bibliotecă.

În timpul campaniei electorale, în cercurile de citit s'au popularizat materiale despre alegerile de deputați în sfaturile populare și s'a făcut mobilizarea țărânilor muncitori pentru întâlnirile care aveau loc între săfeni și candidați.

GHEORGHE STOICA
responsabilul bibliotecii sătești din
Găliciuica, raionul Băilești, regiunea Craiova

Din activitatea bibliotecilor sanitare din Cluj

Biblioteca Centrală Universitară din Cluj acordă sprijin bibliotecilor sindicale din orașul nostru.

Pentru îndrumarea acestora a organizat un colectiv format din 5 bibliotecari care vizitează bibliotecile sindicale, ajutându-le în organizarea muncii lor.

În planul său de activitate pe trimestrul IV al anului 1953, acest colectiv și-a propus vizitarea și îndrumarea celor 16 biblioteci ale clinicilor din Cluj care fac parte din unitățile Sindicatului Sanitar.

Sediul central al acestor biblioteci, este la clubul Blocului II Unificat. Pe lângă biblioteca centrală mai funcționează 15 biblioteci de secții pe lângă clinicile Neurologie, T.B.C., Dermatologie, Oftalmologie, Otorinolaringologie, etc.

Pe lângă unele realizări concrete în popularizarea cărților, bibliotecile de secții aveau numeroase lipsuri ca de exemplu: insuficienta pregătire a cadrelor; fondul de cărți incomplet și slaba circulație a cărților.

Din cauză că fondul acestor biblioteci nu a fost îmbogățit de mai bine de 8 luni de zile, cititorii nu găsesc toate cărțile de care au nevoie. De exemplu la biblioteca clinicii Ginecologie nu se găseau cărți suficiente în limba maghiară. La biblioteca clinicii Dermatologie unde un tovarăș din colectivul nostru organizase fondul bibliotecii după noua clasificare zecimală, responsabilă acestei biblioteci, din lipsă de pregătire și orientare, a dezorganizat între timp biblioteca.

Pentru îmbunătățirea muncii biblio-

tecilor clinicilor, am sesizat Consiliul Sindical regional care a luat imediat măsuri pentru lichidarea lipsurilor semnalate. Astfel, la propunerea noastră s'a ținut o ședință de instrucție cu toți bibliotecarii din unitățile arătate mai sus, cărora li s'au dat îndrumări atât în ceea ce privește organizarea fondului de cărți și al cataloagelor cât și pentru popularizarea și difuzarea cărților. Deasemeni au fost luate măsuri pentru aprovizionarea bibliotecilor cu cărți noi, ținându-se seama de necesitățile și specificul de muncă al unităților sindicale din spital. Concomitent cu aceasta s'a făcut inventarierea fondului de cărți al fiecărei biblioteci de secție, cu care ocazie s'au scos din circulație cărțile învechite, iar cele deteriorate au fost date la reparat.

S'a hotărât ca la clinica Oftalmologie unde sunt internați suferinzi de boli de ochi, care nu pot citi, bibliotecara să facă lecturi bolnavilor, alegându-se fragmente scurte din romane și nuvele.

Pentru popularizarea bibliotecilor s'a recomandat întocmirea unor afișe care să indice locul unde se află și orele lor de funcționare.

Analizând munca depusă în ultimul timp de bibliotecile clinicilor medicale din orașul nostru se constată un progres față de activitatea anterioară, datorită atitudinii noi a cadrelor de bibliotecari față de sarcinile ce le revin.

VACZY LEONA
din colectivul Bibliotecii Centrale
Universitare din Cluj

BIBLIOGRAFIE

CONSTRUIREA COMUNISMULUI IN U.R.S.S.

Oamenii sovietici povestesc despre viața lor. București, Editura ARLUS „Cartea Rusă”, 1953, 100 pag., 1,31 lei.

În broșura de față, diferiți oameni sovietici, din cele mai variate domenii de activitate: maeștri șefi la uzine, strungari, dulgheri, matrișieri, colhoznici, studenți, deputați și scriitori, împărtășesc aspecte din viața lor de zi cu zi. Din aceste povestiri se desprinde felul cum își duc ei munca, posibilitățile ce le au de a-și ridica în mod continuu modul de trai material și cultural, avantajile de care se bucură în ce privește îngrijirea și educația copiilor lor, etc.

Iată, de pildă, pe maestrul șef al Uzinei de Tractoare din Celeabinsk, A. P. Feodotov. El vorbește despre veniturile familiei sale, care au crescut cu mult față de perioada de dinainte de război. Pe lângă creșterea salariului, scăderile de prețuri îi dau posibilitatea de a cumpăra din ce în ce mai multe obiecte de uz casnic, haine de bună calitate, etc. Familia Feodotov se bucură de asistența medicală gratuită pe care Statul Sovietic o asigură oamenilor muncii, precum și de concedii plătite și de posibilitatea de a petrece aceste concedii în stațiuni balneo-climaterice. Deasemenea Feodotov și cu familia sa au o locuință confortabilă, care le-a fost dată în folosință pe viață de către uzina la care lucrează.

În „Viața mea”, Sabina Iacimennicova, deputată în Sovietul Suprem al R.S.S. Ucrainiene și șef de secție la fabrica de confecțiuni nr. 2 din Lvov, își povestește viața ei din trecut în comparație cu viața de azi. Din cea mai fragedă copilărie, pe vremea regimului burghezo-moșieresc, ea a îndeplinit munci grele și istovitoare, fiind disprețuită și umilită de stăpâni. Azi, însă, în regimul socialist, munca este o chestiune de onoare, ea fiind aleasă deputată în Sovietul Suprem al R.S.S. Ucrainiene. Viața ei este caracteristică pentru viața fericită a milioaneilor de oameni ai muncii din Țara Socialismului.

O. Vailehivacene, colhoznică în artelul

agricol „Venibe” din raionul Ajitus a fost deasemenea, în trecut, muncitoare pe moșiile boierești. Astăzi ea este deputată în Sovietul Suprem al Republicii Lituaniene, ajungând să cunoască adevărata fericire, în cadrul orânduirii colhoznice.

S. Vozaniac și I. Zavul, fii de țărani muncitori sunt azi studenți la Universitățile de Stat din Lvov. Puterea sovietică le dă posibilitatea să-și dezvolte aptitudinile creatoare, punându-le la dispoziție toate cele necesare pentru a-și putea termina studiile.

Copiii oamenilor muncii de pe întinsul U.R.S.S. au o viață fericită. Iată-i, de exemplu, pe copiii muncitorilor uzinei „Rostselmas I. V. Stalin”, din Rostov pe Don, în grădinițele și căminele de pe lângă fabrică. Ei se bucură de o deosebită grijă și atenție. Acolo ei au din abundență lapte, zahăr, fructe, prăjituri, jucării cărți cu poze, aflându-se sub supravegherea unor medii experimentați și ai unor pedagogi calificați.

Prin conținutul ei, broșura dă posibilitatea oamenilor muncii din țara noastră să cunoască nenumăratele aspecte ale vieții oamenilor sovietici, al căror exemplu constituie un îndreptar în opera de construire a socialismului în țara noastră.

SITUAȚIA POLITICĂ ȘI ECONOMICĂ ÎN ȚARILE CAPITALISTE ȘI COLONIALE

Lupta unită a oamenilor muncii din Italia pentru pâine, libertate și pace. București Editura C.C.S. 1953, 40 pag. 54 bani.

Lucrarea cuprinde 4 articole care înfățișează diferite aspecte ale luptei oamenilor muncii din Italia pentru satisfacerea revendicărilor lor politice și economice.

Primul articol „Cabinetul Pella și politica sa” este semnat de D. Sevlighin. El arată că în urma alegerilor pentru parlament din 7 Iunie 1953 când democrat-cres-tinii au pierdut majoritatea absolută, iar celelalte partide burgheze au suferit pierderi serioase, reacțiunea a fost atât de zguduitoră încât mai bine de două luni și jumătate nu s'a putut forma un guvern stabil.

Recurgând la diferite mașinațiuni, clasa conducătoare a izbutit în cele din urmă să formeze un guvern provizoriu cu program limitat. Formarea guvernului Pella ilustrează criza adâncă prin care trece burghesia italiană și consecințele nefaste a înfeudării țării monopolizatorilor de peste ocean.

Cel de al doilea articol, intitulat „Rezultatele celui de al III-lea Congres al Confederației Generale a Muncii din Italia” de R. Eitel, arată situația grea în care se zbat oamenii muncii din Italia. Articolul trece în revistă realizările obținute de aceștia prin organizarea sindicală în cadrul Confederației Generale a Muncii din Italia, pentru satisfacerea revendicărilor lor. Autorul înfățișează în continuare programul concret de luptă al Confederației Generale a Muncii din Italia, adoptat la cel de al III-lea Congres, program care tinde la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață a celor ce muncesc, la apărarea libertăților prevăzute în constituția republicană și a păcii.

Următorul articol, „Lupta țăranilor italieni pentru pământ și drepturi democratice” e semnat de Ruggero Grieco, membru în conducerea Partidului Comunist Italian. El arată că mișcarea pentru pământ în Italia are două aspecte. Primul aspect: reimpărțirea pământurilor prin trecerea lor directă în mâinile țăranilor. Al doilea aspect: schimbarea principiilor pe care se măiazăază și în prezent contractele agricole și care în multe cazuri constituie o mostenire a evului mediu.

Luptând pentru satisfacerea revendicărilor lor, țăranii din Italia luptă totodată pentru crearea unui guvern al păcii, un guvern al apărării și dezvoltării libertăților democratice. O confirmare deosebit de vie a acestor tendințe au constituit-o alegerile municipale din anul 1952, când partidele de stânga au obținut peste 2½ milioane de voturi.

Ultimul articol „Lupta poporului italian pentru pace, libertate și o viață mai bună” semnat de Marcel Chirtic, oglindește lupta poporului italian împotriva politicii războinice dusă de guvernul ei actuali. Autorul arată că, în ciuda teroarei deslanțuite de guvern la ordinele imperialiștilor americani, mișcarea parizanilor păcii în Italia a crescut în intensitate. Lupta pentru pace în Italia se împletește strâns cu lupta pentru revendicările vitale ale oamenilor muncii și cu lupta generația pentru libertate și independența națională.

PROBLEMELE MUNCII ȘI ALE SINDICATELOR

Metodele stahanoviste un bun al tuturor.
București, Editura C.C.S., 1953, 188 pag.
2,52 lei.

Lucrarea cuprinde o culegere de 7 articole care înfățișează experiența aplicării metodei Covaliov în întreprinderi din diferite ramuri industriale: uzina de țevi „Sinarschi” din Camenesc—Uralschi, uzina metalurgică „Dzerjinski” din orașul Dneprodzerjinsk, combinatul textil, „Triohgoraia Manufactura—Dzerjinski” din Moscova, uzina de centrale telefonice automate „Crasnaia Zarea” din Leningrad, uzina de corpuri de iluminat din Riga, uzina constructoare de mașini de transport din Ilarcov și mina nr. 29 „Stalin”, din Stalinov. Autorii articolelor arată, pe baza de exemple concrete, luate din munca de zi cu zi a întreprinderilor în care muncesc, perspectivele largi deschise în fața lor în urma studierii și aplicării metodei inginerului Covaliov, care duce la ridicarea calificării profesionale a muncitorilor și implicit la ridicarea productivității muncii.

Așa, de pildă, prin aplicarea pe o scară largă a metodei Covaliov la combinatul textil „Triohgoraia Manufactura—Dzerjinski” din Moscova, au fost livrate produse de calitate la o proporție de 99% în filatură, de 97,2% în țesătorie și de 88,17% la fabrica de imprimat stambă. Numai după câteva luni dela aplicarea în uzina „Crasnaia Zarea” a metodei lui F. Covaliov, productivitatea muncii celor instruiți pe baza acestei metode a crescut în medie cu 15%.

Deosebit de folositoare sunt indicațiile pe care le conține fiecare articol cu privire la introducerea metodei Covaliov. În ele se arată în mod detaliat măsurile tehnice și organizatorice care au fost luate în uzinele respective pentru extinderea metodei Covaliov. Desenele explicative, folografiile și graficele ce însoțesc fiecare articol, contribuie la ușurarea studiului acestei metode și a rezultatelor ce pot fi obținute prin aplicarea ei.

Lucrarea se adresează muncitorilor din toate ramurile industriei, ajutându-i la însușirea și punerea în practică a metodei F. Covaliov.

SĂNĂTATE PUBLICĂ

Dr. HORODNICEANU B.: Adevărul despre așa zisele vindecări miraculoase.
București, Editura de Stat pentru Literatură Științifică (Colecția S.R.S.C.) 1953, 40 pag., 33 bani.

În primele capitole ale lucrării, autorul desvăle situația ce domnea în țara noastră, sub regimul burghezo-moșieresc, când mortalitatea în general și cea infantilă în special, atingea un procent foarte ridicat. Subalimentați, lipsiți de ajutoarele de boală, cu un fond de asigurări sociale insuficient, oamenii muncii duceau o viață de mizerie, agravată de bolile sociale.

Neavând asigurată o igienă minimală și fiinduși într-o ignoranță cumplită, oamenii

muncii, mai ales cei din centrele rurale, recurgeau în cele mai multe cazuri la leacuri băbești, la vrăjitorie și la felceri care în loc să-i vindece, de multe ori le agravau boala.

Odată cu instaurarea regimului de democrație populară, grija pentru sănătatea poporului muncitor a căpătat alt aspect. Prin sporirea numărului de medici, prin înființarea de puncte și de circumscripții sanitare, prin luarea de măsuri preventive, prin acordarea unui sprijin material, în caz de boală, regimul nostru democrat popular a arătat că grija pentru sănătatea poporului formează una din preocupările sale de frunte.

În încheiere, autorul subliniază meritele deosebite ale unor savanți ca V. Babeș și Gh. Marinescu care, înfierând regimul de exploatare și obscurantism al capitaliștilor din țara noastră, s'au inspirat din pilda și învățătura marilor savanți sovietici ca I. V. Pavlov, a căror preocupare permanentă a fost grija pentru sănătatea poporului și dragostea pentru om.

LITERATURA

LUIDO I.: **Domnul general guvernează.** București, E.S.P.L.A., 1953, 434 pag. 9,34 lei.

Romanul este o ascuțită satiră care demască vechea orânduire socială din țara noastră, desvăluind cילותorul toată putreziciunea și falsitatea democrației burgheze.

Acliunea începe cu Conferința de pace din Paris (1919) care pregătea de fapt războiul de intervenție împotriva tânărului stat sovietic. În acest război, clicile imperialiste rezervaseră României un rol de seamă: acela de a susține frontul imperialist și de a fi capul de pod al agresiunii ce se proiecta. Guvernul de atunci, condus de Ion Ion Viziru — în care recunoaștem pe I. I. Brătianu — se pretează cu servilism acestei politici trădătoare.

În acest timp, proletariatul din țara noastră se ridică tot mai hotărât împotriva acestui război, cerând pace cu Rusia Sovietică, un trai mai bun, libertăți democratice. Regele, și mai ales regina, sunt cei mai activi susținători ai războiului de intervenție. Dar victoria armateilor revoluționare — conduse de geniul lui Lenin și Stalin — asupra intervenționiștilor și gardiștilor albi, determină pe guvernanții dela noi să renunțe deocamdată la acțiuni peste graniță. Ei caută să-și consolideze pozițiile din țară, unde chiar tronul regelui și puterea exploataților începuseră să se clatine.

În această condiție este adus la guvern generalul Neață (adică sângerosul general Averescu, a cărui faimă de ucigaș și călău era cunoscută încă din timpul represiunilor din 1907, pe care le condusesese). El

suprimă și ultimele rămășițe de libertăți democratice, ceea ce face ca muncitorimea să se ridice cu îndârjire la luptă pentru recucerirea acestor libertăți, pentru pace cu Rusia Sovietică.

MALTZ, ALBERT: **Așa stau lucrurile.** București, Editura de Stat pentru Literatură și Artă, 1953, 184 pag., lei 3,30.

Volumul de nuvele al scriitorului progresist Albert Maltz, zugrăvește aspectele caracteristice din viața de mizerie a populației muncitoare din America și lupta ei împotriva exploatării și asupririi. Nuvela „Sărbătoare”, cu care se deschide volumul, este tipică din acest punct de vedere. Ea scoate în relief întinderea șomajului în America și consecințele tragice ce se resfrâng asupra muncitorimii, constrânsă să vagabondeze din loc în loc în căutare de lucru. Eroii acestei nuvele sunt șase șomeri care asistă într'un azil de vagabonzi, la agonia unui tovarăș al lor, victimă a vieții mizerabile pe care America marilor trusturi o rezervă șomerilor. Dar în timp ce unii se resemnează, alții cum sunt șomerii Sam Reynolds și Michael Zeets se pregătesc să lupte pentru a smulge prin forță ceea ce li se cuvine de drept. Acelaș aspect tragic al șomajului este dezvoltat în „Jocul”, unde tatăl, neputând să-și hrănească copilul, îl învață să fure — sau în nuvela „Un om pe drumuri”, unde un muncitor miner este gonit dela lucru din cauză că a contractat o silicoză. Ca să nu fie o povară pentru ai săi, el pleacă departe de casă să-și caute de lucru și să aștepte acolo sfârșitul inevitabil.

Condițiile de grea opresiune în care trăesc muncitorii americani sunt redată în „Incident la colț de stradă” și „Așa stau lucrurile” care dă și titlul volumului. În acestea din urmă, autorul smulge masca falsei umanități cu care se împăunează unele elemente pretins progresiste din rândurile burgheziei. Este vorba de un fermier pretins democrat, din a cărui vină moare un negru nevinovat.

Aspecte din lupta poporului muncitor din America sunt redată și în „Bun rămas” și „O scrisoare dela țară”, în care apare lupta fermierilor săraci de a se organiza în sindicat și încercarea clasei conducătoare de a zădărnici prin forță lupta organizată a muncitorilor.

Cartea lui Albert Maltz este un tablou viu al Americii de astăzi, al adevăratului fel de viață american și al luptei poporului pentru o viață mai bună.

SADOVEANU, MIHAIL: **Neamul Șoimăreștilor.** Editura Tineretului, 1953, 264 pag. lei 6,90.

„Neamul Șoimăreștilor” este unul din primele romane istorice ale maestrului Mihail Sadoveanu. În el scriitorul redă eveni-

mentele care au precedat sau au avut loc în timpul primei domnii a lui Ștefan Tomșa, domn al Moldovei între 1611—1615.

Acțiunea romanului începe cu bătaia dela Cornu-lui-Sas lângă Ștefănești, pe Prul, între oastea lui Ștefan Tomșa și oastea Doamnei lui Eremia Movilă. Soarta bătaiei fiind favorabilă lui Tomșa, noul domn se îndreaptă spre Iași, unde cu pompa și strălucirea cuvenită se urcă pe scaunul domnesc.

Pe fondul domniei lui Ștefan Tomșa, Sadoveanu ne înfățișează în roman istoria luptei pentru pământ a răzeșilor dela apa Răutului. Acum este vremea când boierimea răpește cu sila pământul țărănilor liberi. Procesul acesta este înfățișat în sguđuitoarea dramă a Șoimăreștilor. Vecinul lor, boierul Stroce Orheianul, le-a răpit moșia rotunjindu-și pământurile sale, cu voia domnului Aron Vodă. Căpetenia Șoimăreștilor, Ionașcu a fost ucis de boier. Dar Tudor, feciorul pribeag al lui Ionașcu, întorcându-se în Moldova cu oastea lui Tomșa jură în numele neamului Șoimăreștilor pedepsirea asasinului și răpitorului moșiei străbune.

În vremea domniei lui Tomșa, Tudor Șoimarul și neamurile lui își recapătă libertatea. Deaceia, vilejii răzeși dela Răut apăra cu piepturile lor domnia lui Tomșa împotriva răskoalei boierești îndreptată contra acestuia. La fel de vilejește se luptă răzeșii și împotriva Doamnei lui Eremia Movilă, care venind cu oaste poloneză puternică și superioară numericeste, îl înfrânge în cele din urmă pe Tomșa. Întorcerea lui Stroce Orheianul cu oastea poloneză pune din nou în primejdie pământurile răzeșesti. Dar neamul Șoimăreștilor înfruntă pe boierii țesălii. Tudor doboară cu sabia pe ucigașul pământului său și îi țărăște cadavrul însingurat la mormântul tatălui său. Oastea boierului fu înfrântă și pe locul conacului ars, trag plugurile răzășești.

SPANOV, N.: *Conspiratorii*. București, Editura Cartea Rusă, 1953, 456 pag., lei 9.

Subiectul romanului lui N. Spanov este brodat pe demascarea mașinațiunilor criminale ale ațățătorilor la război și pe lupta popoarelor pentru libertate și independență națională din perioada care a precedat cel de al doilea război mondial. „Conspiratorii” reprezintă continuarea romanului „Incendiații”. Acțiunile povestite în această carte dezvăluie în mod larg țelurile politicii agresive ale cercurilor imperialiste și înfrigurarea cu care acestea au pregătit cel de al doilea război mondial.

Conspiratorii sunt de fapt miliardarii din America, de genul lui Rockefeller și Morgan, care au nevoie de război pentru a putea jefui țările străine și a-și spori veniturile. Ei țin în mâinile lor guvernele burghize, manevrând din culise politica lor internațională așa cum dictează interesele lor de afaceri. Din felul cum acționează, se vede că

cea mai bună afacere pentru ei, cea mai rentabilă și aducătoare de profituri uriașe, este războiul. Demnitarii americani care dețin posturile cele mai de răspundere, în frunte cu președintele, ca și guvernantii țărilor aservite lor, nu sunt decât unelte docile în mâinile oamenilor de afaceri. La porunca acestora, guvernele burghize își intensifică pregătirile de război și concomitent cu aceasta, — pentru a-și întări spatele viitoarelor fronturi de război, — iau măsurile cele mai salbatice pentru reprimarea mișcării muncitorești, socotind că în felul acesta vor putea innăbuși lupta popoarelor pentru libertate și pace. În lumina evenimentelor petrecute între anii 1938—1939, autorul face să se desprindă rolul odios pe care l-a jucat fascismul ca instrument ațățător al reacțiunii imperialiste anglo-americane. Cartea înfățișează participarea fățișă a monopolisților la înarmarea lui Hitler și Mussolini, dar fiindcă numai o astfel de mișcare putea să servească scopurilor lor mârșave. La ordinul stăpânilor lor, fasciștii au deslănțuit războiul civil din Spania, innăbușind în sânge lupta poporului spaniol pentru libertate și independență. Aceleași manevre au fost încercate, dar fără succes, în China, unde prin imperialismul japonez și cu ajutorul clichei gomindaniste, s'au făcut încercări disperate de a zădărnici războiul de eliberare națională a poporului chinez.

Cercurile imperialiste încearcă cu disperare să salveze lumea capitalistă dela pieirea la care este sortită, intensificând în același timp lupta împotriva comunismului și a Uniunii Sovietice, far luminosa al lumii noi. Astfel, de aspecte din frământarea monopolisților de peste Ocean, autorul le face să reiașă din zăgrăvirea relațiilor diplomatice care se țeseau din cabinetul președintelui Roosevelt, trecând prin culisele Valicanului până în saloanele unor diplomați, care de fapt re prezentau conernele industriale și serviciile de spionaj din țările lor. În zăgrăvirea acestei lumi Income, în goană după profituri, Spanov a făcut să se vadă caracterul ascuțit al adăncirii contradicțiilor dintre statele imperialiste și brutalitatea cu care americanii caută să înlătore partenerul de jaf — Marea Britanie — spre a-i prelua domeniile colonizate și punctele strategice de pe glob. Rând pe rând, statele ale căror guverne au servit cu slugărnicele interesele monopolisților americani, cad victimă agresiunii fasciste. Succesele obținute de Hitler prin punerea în mișcare a mașinei sale de război încurajează pe conspiratorii contra păcii, și-i fac să împingă spiritul de aventură mai departe, spre scopul final — acela de a lovi Puterea Sovietică. Cartea se încheie cu pregătirile pe care Hitler le face spre a porni campania din răsărit, acțiune care avea să arate monopolisților și slugilor lor, cât de mult s'au înșelat în socotelile lor banditești.

